

Selam ve esenlik en güzel şekliyle üzerinize olsun.

Efsaha adanmış satırları okuyan, içinde efsah yaşama meyil olan değerli okuyucu!

Kelamımıza ayırdığın değerli vaktinden ötürü sana müteşekkirimiz.

Azametinin farkına varamadığımız, sözün bir ademoğlundan diğerine iletiildiği sürat ile; muhabbetin, insana insan olduğundan ötürü gereken şefkatin, hürmetin ve müsamahanın bizlerin gönüllerine tesir edemediği bir zamanda yaşıyoruz.

Anlayış ve hürmetin yayılamamasına karşın nefslerin artışıyla toplumdaki anlaşmazlıklardan mütevellit, insana düşmanlığın yükselişini ve insanlığın kaçınılmaz sona olan yakınlığını görmekteyiz.

İnsana hürmet ve müsamaha etmek, insan kelamına saygıyla yönelmeyi zaruri kılmaktadır.

Hayatımızda ehemmiyet teşkil eden, tezahürü zihinleri meşgul eden ve etmesi gereken meselelerin tefekkür edilmesiyle yazılan bu satırları da, anlayışlı olmak adına oku.

İnsana değer veren, onun sözlerini okumadan ve bilmeden onu yargılamayan, saygı gösteren yüce bir insan olmak adına, sayılı günleri kin ve nefret gibi kalbi karartan vasıflarla geçirmemek adına sen de bu satırları oku. Armağansız gelen kişiye yüz verilmez armağanla gelen kişi ise güler yüzle ve saygıyla ile karşılaşılır; armağan ise insan kelamıdır.

efsah

4

rica ederim, bıradır

*Hey bıradır. Senden bir ricam olacak.
Yasalara bağlılığın kellenden belli...*

6

ekşimtırak

*Her doğrunun her yerde
dillendirilmediği
çünkü ve böylece...*

8

karanlık

*Güneş doğuyor ama İstanbul karanlık.
Çünkü İstanbul kızgın...*

10

ilim

*Ey arkadaş!
Sen ilmi kolay lokma mı sandın?*

14

**BEYAZIN
İÇİNDEKİ
SİYAH
BLACK
IN
WHITE**

22

X

افصح

- 30** **ben, biz ve yeniden ben**
me, us and again me
SELAHADDİN '18
- 34** **popüler kültüre rabıta**
popular culture connection
ZAHİD TALHA '18
- 36** **politik doğruculuk**
political correctness
KEMAL '18
- 38** **heute schon philosophiert?**
-philosophenweg
(heidelberg)
REYHAN '18
- 44** **medya ve köleleri**
the media and slaves
ŞULE '21
- 50** **insan, nereye?**
hey fellow, where to?
CEMİL '18

efsaħ

Sorumlu Öğretmenler

Ayşe AK
Davut GILCAN
Sedat YILMAZ

Yazarlar

Kemal Fidancı'18
Cemil Çelik'18
Zahid Talha Çelik'18
Mehmet Selahaddin Şentop'18
Reyhan Yılmaz'18
Zuhal Çon'20
Edibe Hilye İltir'21
Ahsen Nur Özdoğan'21
Feyza Şule Çiftçi'21

özel teşekkür

Enfal Coşar'21
Fatih Kemal Okumuş'21

Tasarım

202 Grafik Ajans

İstanbul Lisesi
Türkocağı Cad. No:4
Cağaloğlu / İSTANBUL
Tel: 0212.514 15 70
Fax: 0212 520 81 33

Dergimizin bu sayısının tasarım ve dizgi giderlerine
İstanbul Erkek Liseli Mezunlar Derneği (İELİM) sponsor olmuştur.
ielimderneg@gmail.com

rica ederim, biradır*



ey biradır. Senden bir ricam olacak. Yasalara bağlılığın kellen-den belli. Ama şimdi yasadışı olmanı istiyorum senden. Korkma. Sadece... Piyasalar. Anlamıyorum piyasalardan. Bugün yasadışı olan şeyin yarın kanun kitabına yazılması onun yanlışlığını ortadan nasıl kaldırır. Kanun kitabı nedir ve banneler neden "bin" e milyar, "milyon" a trilyon der. Yanına birkaç sıfır eklesen sen de değersizleşir misin. Ve doların değerini belirleyen nedir. Karnını doyurmak için ekmek çalan hırsızdır ama faize para yatıranlara hırsız deme hakkım yoktur. Çünkü kanun kitabı. Benim geldiğim kentte çocuklar çamurla oynamazlar. Çimlere basmak yasaktır çünkü. Amaç bize ham madde-mizi mi unutturmaktır çim yasağında. Evet çimlere basmak yasaktır ve uçurtma uçurmazlar çocuklar. Çünkü elektrik telleri engeldir ve zaten bilgisayar varken kimsenin umrunda da değildir uçurtmalar. Benim kentimin abileri, sigortalı bir işe girmeden aşık olmazlar.¹ Çünkü kentimin ablalarının hayalleri hep üç kelimedir; evli zengin güvenli ve zengin. dört kelime oldu. Üzgünüm. Ve bizim kentnin havası başkadır. Sıtarbakstaki vayt çaklit moka tabiki 1 fincan kahveden daha hatırı sayılırdır. Çünkü vayt çaklit moka biradır. Vayt çaklit, anlasana.



Bizim kentte sokaklar araba yoludur. Otobanlar damarlarıdır kentimin. Ve biz daima kalbe giden yolu ararız. Ama bulamayız. Çünkü otoban sadece bir benzetmedir ve kalp diye de bir şey yoktur. Aptal olma. Ayrıca balkonumuz, bıradır. Balkonumuza top atan çocuk yoktur, çünkü balkonumuz yüksektir. Zaten eline top alan çocuk da yoktur. Mantıklı ol. Ve bizim kentin koşan adamları... Onlar sadece işe geç kalanlardır, uyarıcı arıyorsan bize alarm sistemleri yeter. Zaten genelde koşmazlar. Çünkü arabalar. Ayrıca koşmak için günlerden pazar olması gerek. Ve bıradır. Geldiğim kent derken, hala gelmediğim kentten bahsediyorum. Ve ben bu ölü kentin çocuğuyum. Ölüler bilgisayar oynayamaz, aşık olamaz, hayal kuramaz, Sıtarbakstan vayt çaklıt moka içemez ve araba kullanamaz deme. Çünkü sadece bedenler ölmez. Ruh da ölür. Derler ki, der ki "Ruhun ölümü Tanrıdan uzaklaştıkça gerçekleşir."² Ve biz bir arayış içinde evlerimizin çatılarını bulutlara doğru diktikçe sanki bir şeyleri kaybediyoruz. Ölü de olsa kentimizi kaybediyoruz bıradır. Ve kaybettiğimiz şeylerin farkında olup, ölü kentimizi diriltmeye çalışan insanlar var, biliyoruz. Bizler bu adamları tanımaktan öteye geçebiliyor muyuz, emin olamıyorum. Sadece antibiyotikler kahrolmalı ve ağrıyan başlar için nane yağı çözümdür, diyebilirim bıradır. Başın diyorum, ağrıttığım başın için üzgünüm. Ve seni ölü kentimin cenazesine çağırarak niyetinde falan da değilim. Zaten hatırlarsan, yasadışı olmanı istemem bu değil bıradır. Sadece bir ricam olacak senden, indir kahrolası şapkanı kafandan, filmi izleyemiyorum.



zuhal'20

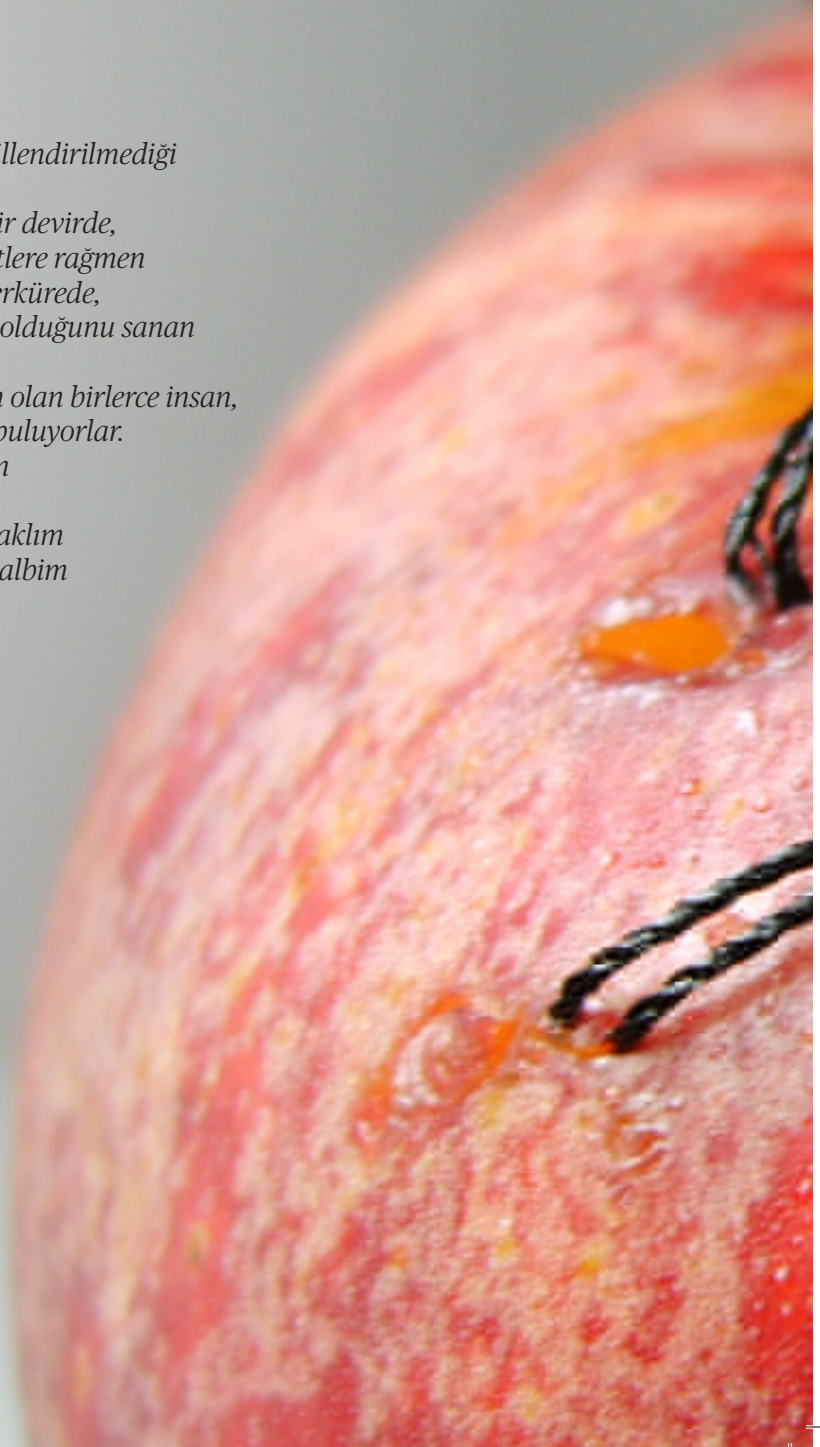
*Not: "bıradır" özel bir hitap şeklidir.

Dipnotlar
1 Güven Adıgüzel
2 Sezai Karakoç

ekşimtırak

*Her doğrunun her yerde dillendirilmediği
çünkü ve böylece
dilin değerinin yitirildiği bir devirde,
Kutuplarda devinen kuvvetlere rağmen
küreselleşmeyi sürdüren yerkürede,
Beni tanımak şerefine nail olduğunu sanan
veya hiç tınmayan
ve dahi bana benden yakın olan birlerce insan,
Beni, samimiyetle samimi buluyorlar.
Oysa suya yansıyan çehrem
aslından asırlarca ırak,
Sual işaretleriyle çarpınan aklım
Nida işaretleriyle çarpan kalbim
iki elmanın iki yarısı,
ekşimtırak...*

ilker'19





karanlık

Güneş doğuyor ama İstanbul karanlık. Çünkü İstanbul kızgın. Neden insanlar gözleri bağlı, kulakları tıkalı bir şekilde her gün rutinlerde boğuluyor? Sabah kalkıyor, pencereyi açıyor, içine havadaki tüm zehri çekiyor sonra da "Mis gibi hava!" diyor. Kumaşından çalınmış daracık kıyafetlerin içine girmeye zorluyor kendini ve "Ne kadar da şık oldu!" diyor. Arabasına biniyor. Binlerce korna sesi yetmezmiş gibi radyoyu açıp müzik dinliyor bir de sadece kendine yazılıp verilenleri okuyan, arada kahkahalar atan bir kadını dinliyor. O kahkahalardaki "Yardım edin!" çağrısını duymuyor. Yolda iş makinelerini görüyor. Tabiat yalvarıyor "Kurtarın beni!" ama o duymuyor. Kulakları tıkalı ya duyamaz o hiçbir şeyi. İşe gidiyor, çalışıyor, yoruluyor. Boğazda masmavi denize bakarak çay içmenin hayalini kuruyor. Ama o deniz artık mavi değil ki! Birkaç kayık var orada şimdi ama mavi yok.

Gökyüzü de gri, deniz de gri. Mavi özgürlük demektir. Mavi terk etti bizi. Ama merak etmeyin eğer sizin de gözünüz bağlıysa zaten hiç görmemişsinizdir maviyi. Hiç özgür olmamış biri özgürlüğün ne demek olduğunu bilemez ki! Benim de gözlerimi bağladılar. Bir zamanlar bana da çok güzel geldi dünya. Herkes kendi halindeydi. Kimse kimsenin umrunda değildi. Ama bir gün biri geldi bana, ayağına vurulmuş zincirlerden bahsetti. Yazık. Farkında değildi ki zincirler onun ta kendisiydi. Zaten kimse kabul etmiyor ki! Kimse görmüyor gerçeği ve aramıyor da. Gözlerimiz bağlı, kulaklarımız tıkalı uyanıyoruz, yoruluyoruz, uyuyoruz. Ne yaptık da yorulduk? Ne yaptın da yoruldun? Hiç!

İşte bu yüzden İstanbul kızgın bize. Çünkü o tüm gün bağırdı. Yardım edin çığlıkları inledi tüm İstanbul'da. Ama sen duymadın! Belki de o kadar uzun zamandır esirsin ki farkına bile varamadın. Gözlerin bağlı okudun bu satırları. Peki kimin kölesi okudu bu satırları? Sorumlusu sadece fabrikalar, makineler, para mı? Ama sana söylemeyeceğim! Sana kimin kölesi olduğunu söylemeyeceğim! Çünkü biliyorum. Unutmak için öğreneceğini biliyorum.

ahsen'21

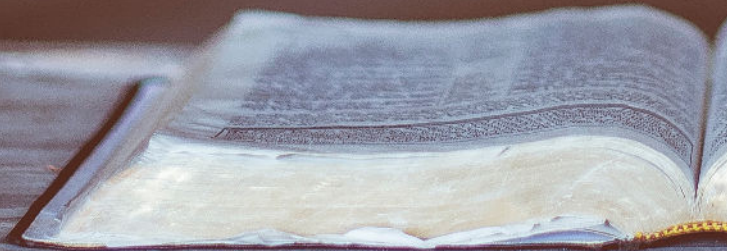
ilim

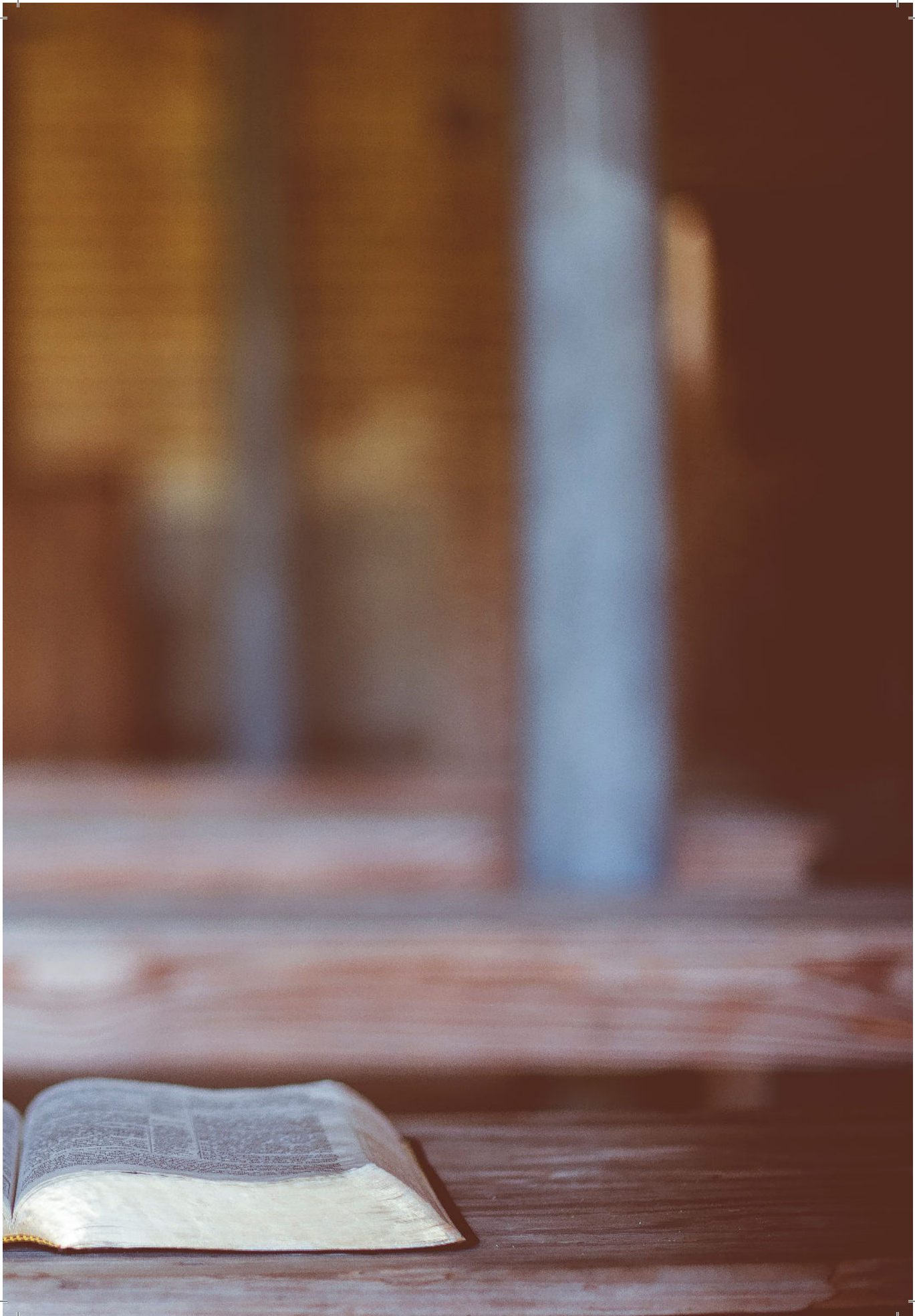
*Ey arkadaş! Sen ilmi kolay lokma mı sandın?
İlim nedir bilmeyen üç beş cahile kandın.
Daha sual etmeden cevaplara dadandın,
Cevapların sualde olduğunu bilmeden.*

*Birkaç sual bilince kendini alim sandın,
Zor olana gelince lakin hemen saklandın.
Bir bilene git dedik, sense haline yandın
Sözü bilene verip kenara çekilmeden.*

*İlim yolu gösterdik, sen içine kapandın.
Sen ki, ilim denince öne adım atandın.
İlmin yolu taşlıdır, sanma sen ilk basandın,
Bu yol hiç biter mi düşe kalka gidilmeden?*

selahaddin'18









Beyazın İçindeki Siyah

BLACK IN WHITE

“Ben Amerika'yım. Onun tanımadığınız yönüyüm. Alışın bana. Siyah, özgüvenli, kendinden emin. Benim adım bu, sizin değil. Benim dinim sizin değil. Benim amaçlarım sizin değil. Alışın bana.”

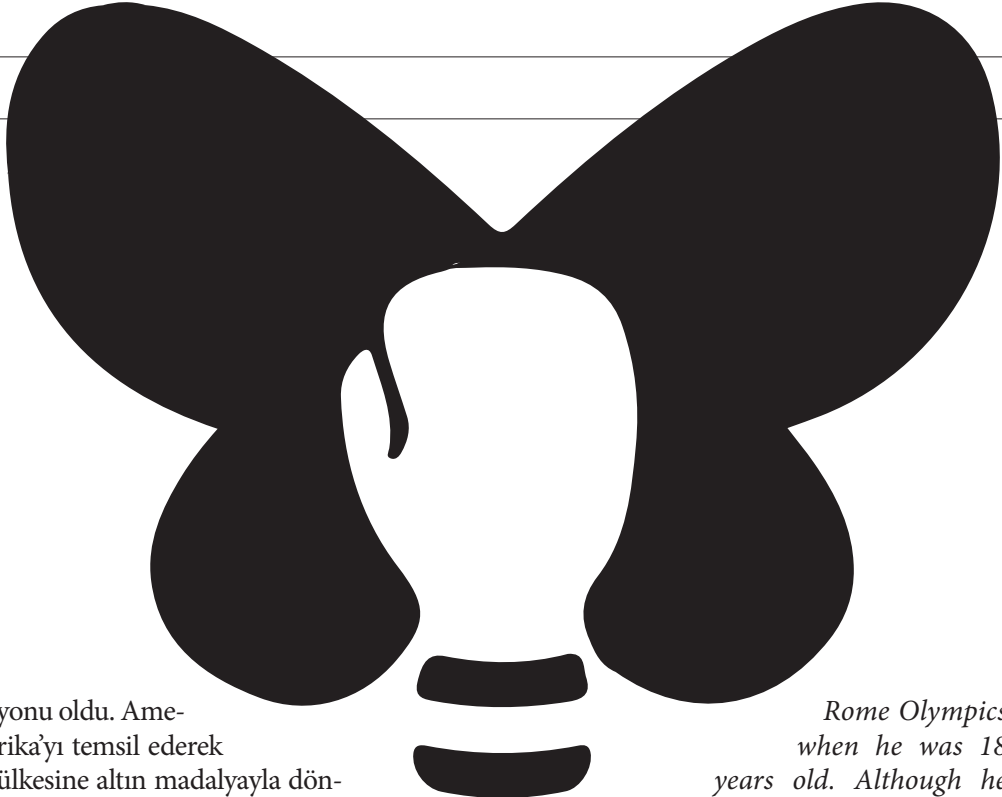
Geçtiğimiz yıl, sevgisi kalplere kazınmış, eşine az rastlanır gerçek kahramanlardan biri daha sevenlerini derin üzüntüler içinde bırakarak aramızdan ayrıldı. Bu şahıs, yalnızca herkesin tanıdığı profesyonel, cesur ve ikonik boksör değildi; aynı zamanda siyahiler başta olmak üzere tüm Müslümanları uğradıkları haksızlıklara karşı savunan ve onlar için mücadele veren kişilerden de biriydi. Bahse konu kişimiz, kolayca tahmin edileceği üzere: **Muhammed Ali**. Bu yazı onun, “Allah'ı adanan yumruk” şeklinde de nitelenen kişiliğinden ve örnek yaşamından bizlere kesitler sunan kısa bir özet olsa da ümit edilir ki daha kapsamlı bilgilenmelere kapılar aralanmasına sebep olur.

Muhammed Ali, 17 Ocak 1942 tarihinde ABD'nin Kentucky eyaletinin Louisville şehrinde, aslen Afro-Amerikan olan orta halli bir ailede doğdu. Çocukluğu ve gençliği burada, Amerika'nın kara gerçeği olan ırkçı ve zalimce tavırlara şahit olarak geçti. Bu anlamda onu sarsan pek çok vak'adan biri olan bisikletinin çalınması hadisesi üzerine 12 yaşındayken boksla ilgilenmeye ve ardından bu yolda basamakları hızla tırmanmaya başladı. Kısa zaman içinde National AAU ve Altın Eldiven Şampiyonası'nda amatör kayıtlarına girdi. 1960 Roma Olimpiyatları'nda 18 yaşındayken ağır siklette Avrupa şampi-

“I am America. I am the part you won't recognize. But get used to me. Black, confident, cocky; my name, not yours; my religion, not yours; my goals, my own; get used to me.”

In the past year, His love has been imprinted on the hearts, he separated forever from the real heroes of one of a kind, leaving their loved ones in deep sorrow. This individual was not only the professional, courageous and iconic boxer known to everyone, but also all the Muslims, especially the politicians, were among those who defended and struggled against the injustices they were going through. As a matter of fact, we can easily predict: **Muhammad Ali**. It is hoped that even though it is a brief summary that presents sections to us from the personality and the example life, which is also called “**Devoted punch to Allah**”, it leads to a gap between the gates.

Muhammad Ali was born on January 17, 1942 in Louisville, Kentucky, USA, in a mid-class family originally Afro-American. Childhood and youth here are witnesses to the Racist and cruel attitudes of America, the land truth. When he was 12 years old on the occasion of being that his bicycle stolen by the thief which is one of the many incidents that shook him ,he started having an interest in boxing and then climbed the pace on the way. Soon he entered the amateur records at the National AAU and Golden Gloves Championship. He became European champion in 1960



yonu oldu. Amerika'yı temsil ederek ülkesine altın madalyayla dönmesine ve zaferinin ardından sadece 2 gün geçmiş olmasına rağmen Kentucky'de bir restoranda yemek yemek istediğinde, kendisine yalnızca beyazlara hizmet edildiği söylenerek kapı dışarı edildi. (Muhammed Ali'nin, kendisini derinden inciten bu olay üzerine madalyasını Ohio Nehri'ne fırlattığı, doğrulanmamış bir iddia olarak kaydedilmiştir.) Yaşadığı bu hadise aynı zamanda, onun ırkçılığa karşı olan öfkesinin daha da artmasına ve ırkçılığa maruz kalanların hakları uğruna daha bir azimle mücadele etmesine sebep oldu.

1964'te 22 yaşındayken Sonny Liston'u yenerek ilk dünya şampiyonluğunu tattı. Bu zaferini, "en büyük başarıım" olarak tanımladığı kararı takip etti. Müslüman olduğunu ve "kölelik adım" dediği Cassius Clay' i Muhammed Ali olarak değiştirdiğini dünyaya ilan ettiği bu kararı ile herkesi hayretler içinde bıraktı. Kararı çokça eleştirildi, tartışıldı; kimileri tarafından ısrarla Cassius diye çağırıldı. O ise her defasında Cassius Clay'in onun "kölelik adı" olduğunu, bu ismi kendisinin

Rome Olympics when he was 18 years old. Although he represents America and returns to his country with a gold medal, only two days after his return when he wanted to eat at a restaurant in Kentucky, they told him they only serve white people and he was locked out. It was recorded as an unconfirmed assertion that Muhammad Ali threw his medal into the Ohio River on this event, which deeply hurt him. At the same time, this incident, which he lived in, caused him to become more angry with racism and to fight with more perseverance for the rights of those exposed to racism.

In 1964, when he was 22 years old, he defeated Sonny Liston and became the world champion for the first time. This victory was followed by a decision that he described as "the greatest achievement". He declared to the world that he was a Muslim and changed the Cassius Clay, which he called the "slave name", to Muhammad Ali with this decision, everyone left in astonishment. His decision was widely criticized and discussed; that insisted by whom Cassius was called. Every-time he shout out that his real name

seçmediğini ve istemediğini, gerçek adının Muhammed Ali olduğunu haykırdı. Çünkü o bu ismin; tarihinin, dilinin, kültürünün, vatanının, kısaca sahip olduğu tüm değerlerin karşılığında bir lütufmuşçasına ona yakıştırdığını düşünüyordu. Ve bu adaletsiz takas tabii ki kabul edilemezdi. Gerçek olanı arayışının sonucunda, yaşamın gayesini bulduğunda artık maddi ve manevi her türlü esaretten kurtulmuştu. Dahası bu kurtuluşu arayan ve bekleyen milyonlara da yol göstermiş, ilham kaynağı olmuştu. Erdiği hidayeti en büyük lütuf olarak bilmiş, öyle bilinmesini istemiş ve "Allah'tan zenginlik istedim, bana İslâm'ı verdi." sözüyle de şükürünü dile getirmiştir.

"Ben artık o Kentucky'li Zenci Cassius Clay değilim. Ben artık dünyaya aidim. Siyah ve Müslüman dünyaya. Pakistan, Cezayir, Etiyopya bundan böyle her zaman benim yurdum olacak. Bu paradan çok çok daha önemli bir şey."

1967 yılında Vietnam Savaşı'na çağrıldı. Üzerinde kurulan baskıya ve yapılan tehditlere rağmen savaşa katılmadı. Bunun nedenini de, her bir cümlesi esarete, zulme, haksızlığa başkaldırı niteliğinde olan şu sözleriyle açıkladı:

"Louisville'de insanlar hâlâ "Pis zenci!" diye çağırılıp köpek muamelesi görüyor-ken ve en basit haklarından bile mahrum-ken benden üzerime bir üniforma geçirip 10,000 mil ötedeki bir ülkede bomba atıp kurşun sıkmamı nasıl beklerler? **Hayır, 10,000 mil öteye gidip beyaz köle efendilerinin, beyaz olmayan başka bir millet üzerine baskı kurmalarına, onları öldürmelerine, evlerini yakmalarına yardımcı olmayacağım. Gün böyle kötü işlerin sona ermesinin günüdür.** Böyle bir tavır içinde bulunmanın bana milyonlarca dolara mal olacağını söylediler. Ama daha önce de söyledim ve yine söylüyorum. Benim halkımın gerçek düşmanı burada, Ameri-

was Muhammad Ali instead of Cassius Clay that he described as "slave name" that the name he did not want. Because he believed that a history of love, of language, of culture, of his homeland, in short, of all the values he possessed, was an as if favour. And this unfair trade was, of course, unacceptable. When he find that the life purpose at the end of the search for the real one he was now free from all sorts of material and spiritual slavery. Moreover, it has also inspired and pioneer those millions who are seeking and waiting for salvation. The true path that he has achieved is known as the greatest blessing, the desire to be known, and the word "I asked Allah for wealth, he gave me İslâm" expressed his gratitude.

"I'm not that Black Cassius Clay from Kentucky anymore. I belong to the world now. Black and Muslim world. Pakistan, Algeria, Ethiopia will always be my home from now on. ever so much important than this money. "

In 1967 he was called up to the Vietnam War. Despite the pressures and threats made on him, he did not participate in War. Explaining the reason for this, each sentence is Enslavement, persecution, rebellion against injustice:

*Why should they ask me to put on a uniform and go 10,000 miles from home and drop bombs and bullets on Brown people in Vietnam while so-called Negro people in Louisville are treated like dogs and denied simple human rights? **No I'm not going 10,000 miles from home to help murder and burn another poor nation simply to continue the domination of white slave masters of the darker people the world over. This is the day when such evils must come to an end.** I have been warned that to take such a stand would cost me millions of dollars. But I have said it once and I will say it again. The real enemy of my people is here, in*

ka'da. **Kendi özgürlüğü, kendi adaleti ve eşitlik için savaşan o insanları köleleştirmede kullanılan bir maşa olmayacağım. Dinimi, halkımı ve kendimi küçük düşüremem.** Eğer bu savaşın benim 22 milyonluk halkıma özgürlük ve eşitlik getireceğini düşünseydim kendim gidip orduya katıldım. **Kendi inandığım değerler için direniyorum. Kaybedecek hiçbir şeyim yok. Beni hapse atacaktırlar, ne olmuş sanki? Zaten 400 yıldır hapisteyiz.”**

O, adeta ağzını kapatmaksızın sıraladığı bu cümleleri ile cesurca doğru bildiklerini haykırdı -kendisinin Müslüman olması sebebiyle de başına geleceklere bilmesine rağmen- ve masum insanların öldürüleceğini düşündüğü savaşa karşı durdu. Bunun üzerine, Amerikan yönetimine kafa tutmak olarak algılanan bu tavrı sebebiyle boks lisansı iptal edildi, beş yıl hapis ve on bin dolar para cezasına çarptırıldı. Devamında üç buçuk yıl ringlerden ayrı kaldı ve dünya şampiyonluğu elinden alındı. Fakat bu yaklaşımlar onu susturmadığı gibi aksine daha çok sesinin çıkmasına neden oldu. Boks yapamadığı bu süre içinde üniversiteleri dolaşarak İslamiyet ve barış hakkında konferanslar veren Muhammed Ali, 1970'te temyiz davasını kazanıp politikacılar eliyle alınan ünvanını yumruklarıyla geri almış oldu.

Dünya şampiyonluğunu 1964, 1974 ve 1978 yıllarında olmak üzere tam 3 kez elde eden ve bu ünvanını 19 kez savunan efsane boksör, katıldığı toplam 61 müsabakadan 37'si nakavtla olmak üzere 56 galibiyet ve yalnızca 5 yenilgiyle ayrıldı. 1978'de kariyerinin zirvesindeyken boksu bıraktı. 1984 yılında ise Parkinson hastalığına yakalandı.

1988 yılında Birleşmiş Milletler Barış Elçisi seçilen Muhammed Ali, Atlanta, Georgia'da 1996 Yaz Olimpiyatları'nda olimpiyat ateşini yakan kişidir. Burada, Ohio Nehri'ne fırlattığı rivayet edilen madalyasının yerine kendisine sembolik bir

US. **I will not disgrace my religion, my people or myself by becoming a tool to enslave those who are fighting for their own justice, freedom and equality. If I thought the war was going to bring freedom and equality to 22 million of my people they wouldn't have to draft me, I'd join tomorrow. I have nothing to lose by standing up for my beliefs. So I'll go to jail, so what? We've been in jail for 400 years.**

He cried out boldly that they knew exactly what they had to say without closing their mouths - they resisted the war that innocent people thought would be killed, even though they knew they would be due to being Muslim. On top of that, the boxing license was canceled, sentenced to five years in prison and ten thousand dollars in fines owing to this attitude, which is perceived as a confrontation with the American administration. Three and a half years long he was separated from the ring and the world championship taken away. However, these approaches did not silence him, but on the contrary caused more voice to emerge. Muhammad Ali, who wandered through the universities during his time when he could not box and gave lectures about Islam and peace, won his appeal in 1970 and took back his title taken by politicians with his fists.

The legendary boxer, who won the world championship three times in 1964, 1974 and 1978 and defended this title in 19 times, left 56 wins and only 5 defeats, 37 of which were knocked out in total 61 competition. He left boxing at the height of his career at 1978. In 1984, he had Parkinson's disease.

Muhammad Ali, who was selected as United Nations Peace Envoy in 1988, is the person who burned the Olympic fire at the 1996 Summer Olympics in Atlanta, Georgia. Here, a symbolic gold medal was given to him instead of the medal that was report-

altın madalya verilmiştir. Ardından 1999 yılında dünyaca ünlü spor dergisi (Sports Illustrated) tarafından “Yüzyılın Sporcusu” (“Sportsman Of The Century”) seçildi.

2001 yılındaki 11 Eylül saldırıları üzerine olay yerine giderek şöyle bir açıklama yaptı: “Beni asıl inciten, 'İslâm' ve 'Müslüman' isimlerinin bulaştırılması ve sorun çıkarılıp nefret ve şiddete yol açılması. İslâm, katil dini değildir. İslâm, barış demektir. Evde öylece oturup insanların sorunun kaynağı olarak Müslümanları yaftalamalarına seyirci kalamazdım.” Bu sözleri, onun gerçek İslâm'a olan bağlılığının ve bunu tüm dünyaya cesaretle ilan edişinin de örneklerindedir.

2002 yılında, kendisine, isminin Hollywood Şöhretler Kaldırımı'na konulması için teklif geldiğinde, “Ben peygamber ismi taşıyorum, insanların isminin üzerine basarak geçmesini kabul edemem. Muhammed ismini yere yazdırmam.” demesi üzerine, onun ismi orada yazılı olanlar arasında yerden yukarıda yazılı olan ilk ve tek yıldız ismi oldu.

2005 yılında Amerikan Başkanı'nın elinden, en üstün sivil hizmet madalyası kabul edilen “Özgürlük Madalyası”nı (Presidential Medal Of Freedom) aldı. Aynı yıl, doğduğu şehir olan Louisseville'de bir kültür merkezi ve müze işlevi gören “Muhammed Ali Merkezi” (“The Muhammad Ali Center”) açıldı. 2012 Yaz Olimpiyatları açılış töreninde, olimpiyat bayrağını taşıyan isim de yine Muhammed Ali olmuştur.

Yakın zaman önce Paris'te gerçekleştirilen terör saldırılarının ardından, Aralık 2015'teki bir konuşmasında, daha önce yaptığı gibi doğruları haykırmaktan çekinmedi ve tarihe kaydedilen şu açıklamayı yaptı:

“Ben bir Müslümanım. Paris'te San Bernardino'da veya dünyanın herhangi bir yerinde masum insanları öldürmenin İslâmi hiçbir tarafı yoktur. Gerçek Müslümanlar biliri ki, sözde İslâmi cihad olarak adlandırılan

ed to have thrown the Ohio River. Then in 1999, "Sportsman Of The Century" was selected by the world famous sports magazine (Sports Illustrated).

On the occasion of the September 11 attacks in 2001, he went to the scene and made the following statement: “What's really hurting me, the name Islam is involved, and Muslim is involved and causing trouble and starting hate and violence” Islam is not a killer religion. Islam means peace “I couldn't just sit home and watch people label Muslims as the reason for this problem.” These expressions is an example of his commitment to true Islam and his declaration of courage to the whole world.

In 2002 When Muhammad Ali was honoured with a star on the world famous Hollywood Walk of Fame “I bear the name of our Beloved Prophet Mohammad (peace be upon him), and it is impossible that I allow people to trample over his name,” he said. His name was the first and only star name mentioned above among those written there.

He received the "Presidential Medal of Freedom", the highest civil service medal from the hands of the American President in 2005. In the same year, "The Muhammad Ali Center" opened as a cultural center and museum in Louisseville. At the opening ceremony 2012 Summer Olympics, the name bearing the olympic flag was Muhammad Ali again.

Following a recent terrorist attack in Paris, in his December 2015 speech, he did not hesitate to shout out the truth as he had done before, and made the following statement:

“I am a Muslim. There is nothing Islamic about killing innocent people in Paris, San Bernardino, or anywhere else in the world,” he said. “True Muslims know that the ruthless violence of so called Islamic Jihadists goes against the

acımasız şiddet, bizim dinimizin temel öğretilerine tamamen aykırıdır.

Kendi kişisel gündemlerini ilerletmek için İslâm'ı kullanmaya çalışanlara, biz Müslümanlar olarak karşı çıkmalıyız. **Onlar İslâm hakkındaki birçok öğretiyi yabancılaştırıyorlar.** Gerçek Müslüman bilir ve bilmelidir ki herhangi bir kişiyi İslâm dinine zorlamak inancımıza aykırıdır.

Ben politik konuşmakla suçlanmamış biri olarak gerçekleri söylüyorum. Ben inanıyorum ki politik liderlerimiz konularını İslâm dinini anlamaya yardımcı olmak için kullanmalılar ve yanlış yola sapmış katillerin, insanların gerçek İslâm hakkındaki görüşlerini saptırıldığını açıkça ifade etmelidirler."

Görüldüğü üzere o, olaylar karşısında tavır almakta ve söz söylemekte asla çekingen davranmamıştır. Bu onun, inancında sağlam ve samimi oluşunun yanı sıra özgüveni yüksek kişiliğinin de bir göstergesidir. Fikirlerinin ve inandığı değerlerin korkusuzca arkasında duran böyle bir kişiliğe, bir programda yöneltilen: "Koruman var mı?" sorusuna; **"Bir korumam var, evet.** Gözleri olmasa bile görebilen, kulakları olmasa bile duyabilen, hafızası olmadan her şeyi hatırlayan. Bir şeyi yaratmak istediğinde ona sadece 'Ol!' demesiyle oluverir. Ama bu söz dilin söylediği veya kulakların duyabileceği gibi bir söz değildir. En gizli düşünceleri bile duyardır. Tahmin et bu kimdir? **O Allah'tır. O benim korumamdır. O senin de korumandır.**" şeklinde verdiği cevabı oldukça anlamlıdır. Yine bir maç sonrasında "En büyük benim!" demesi üzerine, bunu İslamiyet'teki alçakgönüllülükle nasıl bağdaştırdığı sorulduğunda: "En büyük olan Allah'tır. Ben sadece en büyük boksörüm." şeklinde yanıt vermiştir. Bu ve benzeri pek çok soruya verdiği cevapları nedeniyle onun, İslâm'ın tebliğinde Amerika kıtasına ve oradan da her yana yayılan bir meşale yaktığını söylemekte hiçbir sakınca yoktur. Bu anlamda o, Allah'ın doğruları haykır-

very tenets of our religion."

*We as Muslims have to stand up to those who use Islam to advance their own personal agenda. **They have alienated many from learning about Islam.** True Muslims know or should know that it goes against our religion to try and force Islam on anybody."*

Speaking as someone who has never been accused of political correctness, I believe that our political leaders should use their position to bring understanding about the religion of Islam and clarify that these misguided murderers have perverted people's views on what Islam really is."

*Him, as you can see, takes a stand against the events and has never acted shy about words. This is a sign of his high self-confidence, as well as his belief in strong and intimate. Such a person, who is standing fearlessly behind his ideas and beliefs, is directed in a program: The answer in the form of "Do you have a bodyguard?" **I have One bodyguard, Yes.** He has no eyes though He sees. He has no ears though He hears, He remembers everything with the aid of mind and memory. When He wishes to create a thing, He just orders it to be and it comes into existence, but this order does not convey the words which takes the tongue to form like our sound carries ears. He hears the secrets of those on the quite thoughts. He stops those whom, whose that? **That's God Allah. He's my bodyguard He's your bodyguard.**" is quite meaningful. Again, after a match, when he asked about "I'm the greatest", how he reconciled it to modesty in Islam: "Allah is the greatest. I'm just the greatest boxer" responded. Because of his answers to this and many other questions, it is no problem to say that he has burned a torch spreading throughout the America in the communion of Islam and from there on. In this sense, he was probably the one*

makla vazifelendirdiği bir kişiydi de belki. Elbette ki onun sporcu vasfı ve başarıları çok önemlidir. Ancak onu kahraman olarak görme sebeplerimizden biri de içinde bulunduğu topluma rağmen cesurca yaptığı böylesi tebliğlerdir.

Benzer şekilde, ülkemizde onun maçlarının, kıtalararası saat farkları nedeniyle gecenin bir yarısı kalkılarak izlenmesinin asıl sebebinin de halkımızın boks maçlarına olan hayranlığından değil, maça çıkan boksörün Muhammed Ali oluşundan ve ona duyulan sevgiden kaynaklandığı açıktır.

Muhammed Ali, gerçek bir boks efsanesi ve mazlumlar, ezilenler ile ayrımcılığa tabi tutulanlar başta olmak üzere tüm insanların saygı ve sevgisini kazanan bir sporcu olarak ringlerden ayrıldı. Son yıllarında hayır işlerine daha fazla ağırlık verdiği bilinen usta boksör, uzun süre boyunca Parkinson hastalığı ile de mücadele etti. Vefat ettiğinde takvimler 3 Haziran 2016 tarihini gösteriyordu. Muhammed Ali, sadece bir sporcu olarak değil, hayatının her anı mücadeleyle geçmiş müthiş bir insan olarak da milyonlarca gence örnek oldu. Sözleri prensip olarak kabul edildi. Allah ondan razı olsun.

he had assigned to cried out the truth by Allah. Of course, his athlete's qualities and achievements are very important. But one of the reasons we see him as a hero is that he made these courageous statements despite the gathering he had.

Similarly, it is obvious that the reason for watching his matches in our country due to the intermittent clock differences is not due to the admiration of our people for boxing matches, but because of the love boxer Muhammad Ali and the love he heard.

Muhammad Ali is a true boxing legend and has left the ring as an athlete who has won the respect and love of all people, especially those oppressed, downtrodden and discriminated. Legend boxer, who is known to have given more weight to charity in recent years, has also struggled with Parkinson patient for a long time. The calendar was on June 3, 2016 when he died. Muhammad Ali is not only an athlete, but also an example of millions of youth as a great person who has struggled with every moment of his life. The words were accepted as a tenet. May Allah bless him.



X

Batı Dünyası'nın 15 ila 19. yy. aralığındaki icraatlarını özetlemek gerekirse: hayvani düzeye ulaşmış, zenginliğe ve rahatlığa olan şehvetlerinin ve dürtülerinin kölesi olarak Afrikalıları kendileri gibi 'köle' görmek, onları bu denli alçaltmak ve tumberiolarla¹ Amerika topraklarına kaçırıp orada onları ölesiye çalıştırmak. Ne kadar çok çalışırlar, itaat ederlerse Büyük Köle o kadar fazla ürünü, zenginliği kendi topraklarına taşıyacak ve zevk sarhoşu olacak.

Bir insanı zorla ve boğaz tokluğuna çalıştırmamanın, o zamanki Batı burjuvazisinin yapmış olduğu çalışmalar sonucu iş sahiplerine, o insanları gönüllü işçi olarak çalıştırmaktan daha fazla mali yükümlülük getirdiği anlaşılınca kölelik Batı'da 19.yy.ın başlarında resmi olarak kaldırılmıştır.

Anlaşılabacağı üzere köleliğin kaldırılması Batı'nın zenginliğe ve rahatlığa olan şehvetine dokunmamıştır.

1980'li yıllara kadar devam eden süreç içerisinde Amerikâda yaşayan bir siyah üniversite mezunu ise ancak hademeliğe kadar yükselebilirdi; beyazların yaptığı daha çok para kazandıran işleri yapamazdı. Çünkü beyaz tenli bir hademe olacak kadar 'alçalamazdı'; rahatına kıyamaz, asıl para getiren işleri kendisi yapardı.

Böyle bir Amerikâda, 19 Mayıs 1925'te, doğdu Malcolm, soyadını Büyük Köle bile bilmiyor.

Omahâda dünyaya geldi. Babası bir Baptist Hristiyan vaizdi. Babası da diğer Amerikan siyahiler gibi siyahların hiçbir

To summarize the Western World's from 15th to 19th century performance: reached a great, swinish level, as a slave to the lusts and joys of richness and comfort, and to see Africans as 'slave' as themselves and to kidnap them in tumberios¹; lowering them to such a degree and taking them to the US territory with the tumberios and working them to death. The more they work and obey, the more products Great Slave will carry to their own land, and that will be enjoyment drunk.

The slavery was officially abolished at the beginning of the 19th century in the West, as it was understood that forcing a man into a throat knot, the West bourgeoisie of that time, had brought more financial obligations to the business owners than to employing them as volunteer workers.

Understandably the removal of slavery did not erase or disturb the West's lust for richness and comfort.

In the course of the 1980s, If he was a black college graduate living in America, he could rise as janitor that could not do more money-making jobs that whites made because white-man could not be lower enough to be a white-skinned janitor, could not sacrifice his comfort; he would do the work that brought the real money.

Malcolm, was born in such an America, on May 19, 1925, even the Great Slave does not know his last name.

He came to the world in Omaha. His father was a Christian preacher. His father, like other black Americans, believed that



zaman gerçek özgürlüğe ve itibara kavuşamayacağına inanıyor, anavatanları Afrika'ya dönmeleri gerektiğini düşünüyordu.

Malcolm 4 yaşındayken evleri yakıldı. Evi yakanların kimliği belirsizdi, lakin beyazdılar; Malcolm ve ailesi ise siyah.

Bir gece saldırganlar Malcolm'un babasını döverek öldürmüş ve gelip geçen arabalar ezsin diye yolun ortasına atmışlardı.

Siyahlar, fiziken prangalardan kurtulmuş olmalarına rağmen, Büyük Köle'nin Amerikan topraklarında yaşayan hasta ve sapık zihninde hâlâ daha prangalara mahkumdu.

Aile Refah Kurumu, Malcolm'un ailesine geldiğinde annesinin çocuklara bakamayacağını anladı. Böylece aile dağıtıldı, Malcolm ve kardeşleri farklı ailelere verildi.

blacks would never be able to attain true freedom and reputation and they should return to their homeland Africa.

Their house was burned when Malcolm was 4 years old. The identity of those who burned the house was unclear, but they were white; Malcolm and his family were black.

One night attackers beat Malcolm's father and killed him they threw out him in the middle of the road for passing car.

The Blacks, although they were physically freed from the shackles, were still prisoner in the sick and perverted minds of the Great Slave living on American soil.

When the Institute for Family research came to Malcolm's family, they realized that her mother could not look after the children. So the family was distributed, Malcolm and his brothers were given to different families.

Malcolm, başarılı bir öğrenciydi, okulu seviyordu. Bir gün İngilizce öğretmeni ona ileride ne olmak istediğini sordu. Malcolm 'Avukat' olarak yanıtlayınca öğretmeni ona gerçekçi olmasını, kendisinin bir zenci olduğunu ve ancak bir marangoz olabileceğini söyledi. Bunun dışında sınıfta tek siyahi olması da ona karşı yapılan ırkçı söylemleri ve davranışları körükliyor, böylece Malcolm okuldan günden güne soğuyordu.

Eğer 15-19. yy.da siyahi bir ailenin evladı olarak doğmuşsanız doğumdan ölüm kadar siz de bir kölesinizdir. Malcolm'a da hayatı boyunca beyazın siyahtan üstün olduğu yalanı benimsetilmeye çalışıldı. Yüzyıllardır korunan bir Batı geleneği...

13 yaşında okuldan kovuldu, daha sonra Boston'a ablasının yanına taşındı. Serserilerle birlikte uyuşturucu ve alkol kullanıyor, kumar oynuyordu. Harlem'de seyyar uyuşturucu satıcısı olmuş, daha sonra çetesiyle birlikte hırsızlıklara başlamıştı. Hırsızlık suçlarından ve beyaz bir kadınla birlikte olduğundan 10 yıl hapse mahkum edildi. 1946 yılının Şubat ayında, Charlestown eyalet hapishanesine nakledildi. Uyuşturucu ile bağlantısı kesildiği için çok acı çekiyor, devamlı İncil'e ve Tanrı'ya küfürler yağıdırıyordu.

1948 yılında Malcolm, Concord Hapishanesi'ne nakledildi. O günlerde ağabeyi Philibert'ten bir mektup geldi. Mektupta siyah adamın doğal dinini keşfettiğini ve kendisinin 'İslam Cemaati' denilen bir cemiyete katıldığını yazıyordu. Ayrıca kurtuluşa ermesi için Allah'a dua etmesini istiyordu. Sonra kardeşi Reginald'dan da bir mektup aldı. Mektupta kardeşine domuz eti yememesini ve sigara içmemesini öğütüyordu. Malcolm bu tavsiyelere uydu, kitap okumayı sürdürdü.

Reginald bir gün hapishaneye Malcolm'u ziyarete geldi ve ona Elijah Muhammed'i anlattı. Malcolm'a bütün beyazların

Malcolm was a successful student and loved the school. One day his English teacher asked him what he wanted to do in the future. When Malcolm responded as "attorney", she said he had to be realistic, that he was a nigger, and that he could only be a carpenter. Apart from this, the fact that Malcolm was the only black in his class brought racist rhetoric and behavior against him so Malcolm was getting away from school day by day.

If you were born as a child of a black family in the 15-19. century, you are a slave from birth until death. Throughout his life, Malcolm was tried to be imposed as to the superiority of white over black. A Western tradition that has been preserved for centuries ...

At the age of thirteen he was dismissed from the school, then moved to Boston next to his elder sister. He used drugs and alcohol and gambling with the dilly-dallier. He became a mobile drug dealer in Harlem, and then he started burglary with his gang. He was sentenced to 10 years in prison for the crime of theft and being with a white woman. In February 1946, he was transferred to the Charlestown state prison. He was suffering too much for being drifted away from drugs, constantly swearing at the Bible and God.

In 1948 Malcolm was transferred to Concord Prison. In those days a letter came from his brother Philibert. In the letter he wrote that the black man discovered the natural religion and joined a fellowship called 'The Nation of Islam'. His brother also wanted him to pray to God for salvation. Then he received a letter from his brother Reginald. In the letter he advised his brother not to eat pork and not to smoke. Malcolm followed his brother's advice, and kept on reading book.

One day Reginald came to Malcolm in the prison, and told him about Elijah Muhammad. He mentioned to Malcolm

şeytan olduğunda bahsetti: "Düşünebiliyor musun, kim olduğunu bile bilmiyorsun. Bitmek tükenmek bilmeyen hazineleri olan, kralları ve medeniyetleri olan bir ırktan geldiğin halde bunu bilmiyorsun. Beyaz şeytan aslında ilgili bütün bilgileri çekip almış elinden. Sana tecavüz ederek, seni katlederek anayurdundan koparıp getirdikleri günden bu yana sen bu beyaz şeytanın bitmek bilmeyen şeytanlıklarının kurbanısın."

Bu görüşmelerden sonra Malcolm vak-tinin çoğunluğunu okuyarak ve Allah'tan mağfiret dileyerek geçirdi. Beyaz tüccarların koloniler kurarak Afrika-Asya ülkelerine saldırmasını, Haç'ı hiçbir zaman Hz. İsa'nın getirmiş olduğu dine uygun olarak, pazarlıksız ve gönülden kullanmadıklarını öğrendi. Siyah kölelerin çektiği yoksulluğu, açlığı, kendisine uygulanan vahşi işkenceleri ve beyaz adamın siyahın sırtından edindiği zenginliği öğrendi. Bu, Malcolm'un beyaz adamın şeytan olduğu düşüncesini pekiştirdi; beyaz adamın mensubu olduğu dini terk etme ihtiyacı duydu.

Malcolm, hapishaneden çıkınca İslam Cemaati tarikatının lideri Elijah Muhammed ve onun müritleriyle tanıştı. Soyadını 'X' olarak değiştirdi: bilinmeyen

Malcolm yaptığı çalışmalarla, vaazlarla Elijah Muhammed'in güvenini günden güne kazanmaya devam ediyordu. Teşkilatın önemli yerlerine yükseldi.

"[...] Kendisini özgürlük ve demokrasi timsali gösterirken, kendi yurttaşlarını oy kullanmak istemelerine rağmen silah kullanmaya mecbur eden bir sistemden daha kokuşmuş bir sistem var mıdır? Bizim yalnız yurttaş olarak değil, birer insan olarak bile mevcudiyetimiz tanınmadı.[...]"

İlerleyen zamanlarda Elijah Muhammed hakkında, sekreterleriyle ilişki içinde olduğu haberleri çıktı ve Malcolm ile Elijah'ın arası gitgide açılmaya başladı; Malcolm, Elijah'ın onaylamadığı konuşmalar düzenliyor ve Elijah'tan konuşmama cezası alıyordu.

all the whites were devils: "Can you think, you do not even know who you are. You do not know this when you come to a harbor with endless treasures, kings and civilizations. The White Devil has pulled away all the information about the original. You, this white devil is the victim of the endless devils, from the day they raped you and ripped you off from the mainland.

After these interviews, Malcolm had spent most of his time reading and wishing for grace from God. He learned that white merchants had used colonies and assaulted African-Asian countries to negotiate cross in accordance with the belief that Jesus had never brought them. He realized that the poverty of the black slaves, the hunger, the brutal tangles applied to him, and the richness of the white man's black retribution This reinforced Malcolm's idea that the white man was the devil; The white man needed to leave the religion that belonged to him.

When Malcolm came out of prison, he met Elijah Muhammad, leader of the Islamic Community sect, and his followers. Changed the last name to 'X': unknown

Malcolm continued to earn the trust of Elijah Muhammad day by day with his work, sermons. He was risen to important places in the organization.

"[...] Is there a more rancid system than a system that obliges its own citizens to use weapons, even if they want to vote, while showing itself the symbol of freedom and democracy? We were not recognized as citizens, not even as people..[...]"

Later on, it was reported that Elijah Muhammad was in relationship with his secretaries and Malcolm was started to fall out with Elijah; Malcolm was holding talks that Elijah did not approve, and he was being punished for not talking.

Malcolm's life changed exactly during the visit to Hajj. There he saw that black

Malcolm'un hayatı tam olarak Hac ziyaretinde değişti. Orada siyah ile beyazın eşit şekilde aynı yerde, aynı sözlerle, duygularla ve fikirlerle ibadet ettiklerini gördü; İslam'ın ırkçılığı yasakladığını, İslam Cemaati tarikatının dini yanlış tebliğ ettiğini öğrendi.

Burada ismini de bir Müslüman ismiyle değiştirdi. El-Hac Malik El-Şahbaz'dı artık o.

Kabe'de siyahıyla, beyazıyla bütün insanların beraber hareket etmesi, ırk ayrımının gözletilmemesi Malik El-Şahbaz'ı hayrete düşürmüştü, beyazlar hakkındaki ırkçı fikirlerini değiştirmiştir. Elijah'ın tarikatından ayrılarak yeni bir cemiyet kurmuş, beyazlara ve siyahlara İslam'ı anlatmaya başlamıştır.

Malik El-Şahbaz'ın kurmuş olduğu cemiyet, anlamlı ve faydalı her hareketi, hangi

and white equally worshiped in the same place, with the same words, emotions and ideas; he learned that Islam forbids racism and that the Nation of Islam misrepresents the Islamic religion.

He changed his name to a Muslim name here. He was Al-Hac Malik El-Sahbaz now.

In Kaaba, he was amazed at the black people, white people moving together, not observing the racial segregation, and Malik Al-Sahbaz changed the racist ideas about whites. He separated from Elijah's sect and set up a new community, beginning to tell Islam to whites and blacks.

The community Malik Al-Sahbaz founded decided to support every meaningful and useful movement, whichever group came from. They met with foreign officials in order to bring the day to the UN that the issue in the United States was a human rights violation.

Malik Al-Sahbaz committed the rest of his life to defending the rights of the community to which he belongs and to explaining that the destructed Christianity is harming people, that the equality and the mercy of Islam is for the good of the people.

Upon these developments, the Nation of Islam targeted Malik Al-Sahbaz, trying to deter him from the way by first threatening him and then burning his house. Malik Al-Sahbaz continued with the same determination.

Malik Al-Şahbaz would speak



gruptan gelirse gelsin destekleme kararı aldı. ABD'deki meselenin insan hakları ihlali olduğunu BM'de gündeme getirebilmek için yabancı devlet adamlarıyla görüşmelerde bulundu.

Malik El-Şahbaz, hayatının geri kalanını mensubu olduğu toplumun haklarını savunmaya; tahrip edilmiş Hristiyanlığın insanlara zarar verdiğini, İslam'ın sunmuş olduğu eşitliğin ve merhametin insanların iyiliği için olduğunu açıklamaya adanmıştır.

Bu gelişmeler üzerine İslam Cemaati Malik El-Şahbaz'ı hedef aldı, önce tehditler sonra ise evini ateşe vermekle O'nu yolumdan caydırmaya çalıştı. Malik El-Şahbaz ise aynı kararlılıkla yoluna devam etti.

21 Şubat 1965 Pazar günü, dört yüz kişilik bir toplantıda Malik El-Şahbaz konuşma yapacaktı. Kürsüye çıkıp kalabalığa selam verdiği anda salonda karışıklık çıktı ve en az üç kişi Malik El-Şahbaz'a ateş açmaya başladı.

O gün Malik El-Şahbaz ,dört çocuğunun ve karısının gözleri önünde şehit edildi. İnandığı, insanlık için en iyisi olduğunu düşündüğü İslam dinini samimiyetle tebliğ etti. Tek isteği, siyahların ve beyazların hep birlikte eşitçe yaşamasıydı; lakin çıkarıcı, fikre saldırgan, anlayışsız kişilerce canından oldu.

Ruhu şad olsun.

at a meeting of four hundred people on Sunday, February 21, 1965. When he came out on the bench and greeted the crowd, there was a scene and at least three people started firing at Malik Al-Sahbaz .

That day Malik Al-Sahbaz was martyred in front of the eyes of his four children and wife. He sincerely invited people to the Islam he believes to be the best for humanity. His only request was that the blacks and the whites would all live together equally; he was killed by self-seeker, aggressive-to-opinion and knowledgeable people.

Allah rest his soul!





YABANCI- LAŞMA

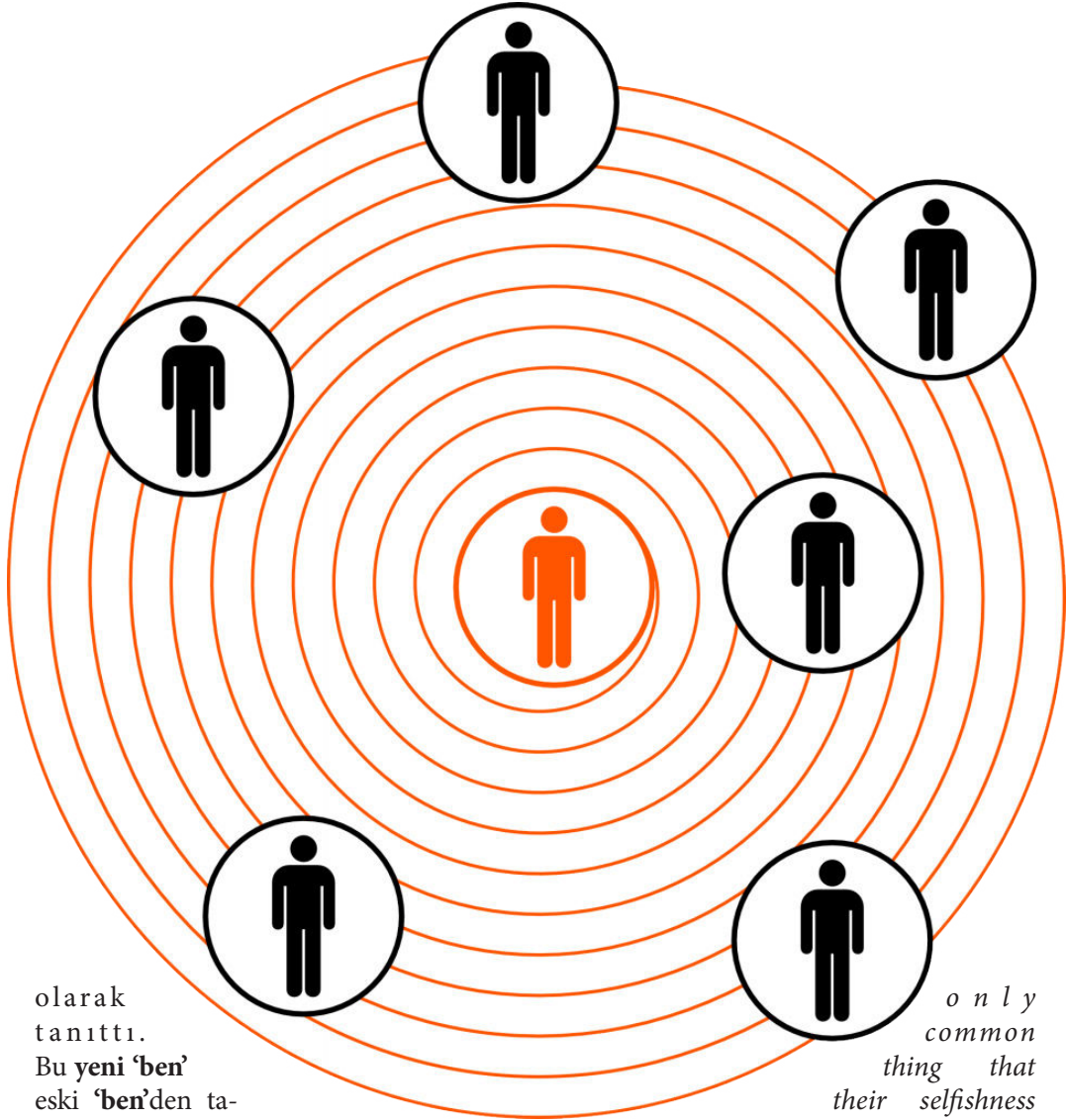
ESTRANGEMENT

BEN, BİZ VE YENİDEN BEN

ME, US AND AGAIN ME

Binyıllardır yaşıyor insanoğlu. Daha doğrusu, hayatta kalıyor diyelim. İlk zamanlarında daha basitti hayat insanoğlu için, dünya küçüktü ve bu küçük dünyalarında yerine oturtmakta zorlanmadıkları bir 'ben' algısı vardı. Bu 'ben', başkalarıyla etkileşim içerisinde olsa da hayatını kendisi üzerine kurmuş, bir bakıma bencil fakat bununla birlikte görüldüğü gibi olan, çevresindekilerin kendisi için 'sen' diye tanımladıkları kişiyle uyuşan bir 'ben'dir. 'Ben' genelde tanıdığımız 'ben'dir. Siz görmezken 'o' ile gizli planlar yapmaz. Uzun zaman boyunca 'ben' olarak bilindi insanlar fakat dünya büyüdü, topraklar genişledi, nüfus arttı ve bazı 'ben'ler, bu değişen dünyaya kendilerini yeniden tanıtmak istedi. Böylece hümanizm maskesinin altında bir 'biz' ortaya çıktı. İlk bakışta 'biz'; bencilliğinden kurtulmuş, daha toplumcu bir 'ben' yani 'ben'in üst versiyonu gibi düşünüldü. Fakat 'ben', 'biz' diyerek kendisini birey olarak tanıtmaya zahmetinden kurtarıyordu. 'Biz', kalabalığın içinde bir saklanma yöntemi idi. 'Ben', artık 'biz' olarak 'sen'den habersiz 'o' ile görüşmeye, 'siz' hakkında planlar yapmaya başladı. 'Biz', 'ben'in ikiyüzlülüğü için adeta bir kamufraj olmuştu. Bir süre 'biz' olarak devam etti muhteris 'ben'ler. Her ne kadar 'biz' toplumsal hassasiyetleri dolayısıyla (!) sempati toplasa da bu durum planlarının önünde engel olmaya, ona ayak bağı olmaya başladı. Bunun üzerine eski adıyla 'ben', şimdiki 'biz', dünya savaşları sonrası büyük bir reform geçiren dünyaya kendini yeniden tanıttı, kendini yeniden 'ben'

Human being has been living for millennium years. More precisely, let's say they're alive. For mankind life was simpler in the first time, the world was small and In these small worlds there was an 'me' sense that they did not have difficulty sitting on. This 'me' is a 'me' that interacts with others but has a life based on itself, a relationship that is selfish, but seems to coincide with what they describe as 'you' for themselves. 'me' is usually 'me' that you know. It does not make secret plans with 'that' while you are not seeing. People were known as 'me' for a long time, but the world grew, the land expanded, the population grew and some 'me' wanted to reintroduce themselves to this changing world. Thus, 'Us' appeared under the mask of humanism. 'Us' at first sight; It was thought of as a higher version of 'me', a more socialized 'me', freed from selfishness. But by saying 'us', 'me' saved himself from the burden of introducing himself as an individual. 'Us' has been a hiding method in the crowd. 'me', has started to make plans about 'you', meeting with 'that' unannounced 'you' as 'us'. 'Us' has become a camouflage for 'me's hypocrisy. The greedy 'me' continued for a while as 'Us'. Even though 'us' has attracted sympathy due to its social sensitivities(!), this situation has become a hindrance to prevent its plans. On top of that, 'us', formerly known as 'me', introduced itself again as 'me' to the world. This new 'me' was completely different from the old 'me'. Perhaps it was the



olarak
tanıttı.

Bu yeni 'ben'

eski 'ben'den ta-
mamen farklıydı ama.

Bencilliklerinin çevrelerindeki-
ler tarafından bilinmesi tek ortak yanla-
rıydı belki de. Fakat eski 'ben' için bu bir
sorun olmadığı gibi yeni 'ben' için de de-
ğildi. Çünkü bu yeni dünyada artık 'biz'
olması gerekmiyordu, dünyadaki adalet-
sizlikler azalmış; güçlü, iyi niyetli, barışçıl,
dünya savaşlarının galibi devletler dünyayı
demokratik, adil bir yer haline getirmişler-
di. Ayrıca kölelik de sona ermiş (!), birçok
sömürge devleti bağımsızlığını kazanmıştı.
İlk bakışta muhteris yeni 'ben'lerin zararına
gibi görünen bu gelişmeler, yeni 'ben'in

o n l y
common
thing that
their selfishness
was known by circles.

But for the old 'me' this was not a
problem and not for the new 'me'. Because
in this new world it was not necessary to
be 'us' anymore, The injustices in the world
have decreased; The nations of Strong,
bona fide, peaceful, world wars have made
the world a democratic, fair place. In addi-
tion, slavery has come to an end (!), many
colonial states have gained independence.
At first glance, these developments, which
seemed to be at the expense of new greedy
'me', were news stories of new 'me' start-
ing a new game with new rules in the new

yeni dünyada yeni kurallarla yeni bir oyun başlattığının habercisiydi. Bu oyunda artık eski usul kölelik yoktu. Yeni **'ben'**, artık kölelerinin bedenlerine sahip olmayacaktı hatta kimseyi zorla köleleştirmek zorunda kalmayacaktı çünkü bu yeni oyunun kölelerinde eskiden olmayan bir şey vardı: özgür irade. Bu özgür irade sayesinde yeni köleler, kendi seçimlerini yapmakta özgür olduklarından köle olduklarının farkında bile olmayacaktı. Peki yeni **'ben'** bunu nasıl yaptı? Yeni **'ben'**, yeni oyunu kurarken eski oyundaki kölelerine neredeyse her şeyi verdi ama marketi vermedi. Yeni **'ben'** kölelerine özgür iradeleriyle seçme hakkı verdi ama seçenekleri seçme hakkı vermedi. Böylece yeni **'ben'**, köleleri ne seçerse seçsin kârlı çıkıyor, köleleri de kendileri seçtiği için özgür hissediyordu. Bu yeni oyunla yeni **'ben'**, kölelerini memnun etmenin yöntemini icat etmişti. Artık köleleri yeni **'ben'**e müteşekkirdi. Yeni **'ben'** de kurduğu bu yeni oyundan memnundu. Peki bu oyun ne kadar sürdü? Bu noktada soruyu yeniden sormamız gerekiyor: Peki bu oyun ne kadar sürecek?

world. There was no old-fashioned slavery in this cast. The 'me' would no longer have the bodies of his slaves, nor would he have to forcefully enslave anyone because there was something in the slaves of this new game that was not before: free will. Thanks to this free will, the new slaves would not even be aware that they were slaves because they were free to make their own choices. So, How did the new 'me' do it? That the new 'me' gave almost everything to the old game slaves when setting up the new game, but not market. The new 'me' gave his slaves free choice but has not given them the option to choose options. So the new 'me' that the slaves were profitable to choose whatever they chose, and the slaves felt free because they chose them. With this new game that the new 'me', invented the method of pleasing slaves. Now those slaves has been thankful about the new 'me'. They liked this new game that created in the new 'me'. So how long did this game last? At this point we need to ask again: Well, How long will this game last?

POPÜLER KÜLTÜRE RABİTA

POPULAR CULTURE CONNECTION

Hepimizin aşına olduğu bazı yüzler vardır ya, adı zikredilse bilmeyiz ama refleksiyle “Aslında tanıdık geliyor.” deriz. Yüzünü gördüğümüz vakit “Ha bu mu, tabii tanıyorum.” moduna bürünürüz. Tam tersi bir durum için, ismi çok zikredilen birinin yüzünü gördüğümüzde tanımayız ancak ismi söylenince isimle resmi bağdaştırırız. **Buna benzer bir “lazım-ı melzum”¹ ilişkisi bilinçaltımızda kavramlar, davranışlar ile bunların temsilcileri popüler isimler, yüzler, karakterler arasında da kurulur.**

Bahsettiğim bu “bağ”ın tasavvufta sıkça kullanılan tabiri “rabita”dır. Rabita Arapça kökenli bir kelime olup “bağ, bağlılık, münasebet, alaka, ilgi” gibi anlamlara gelir. Tasavvuftaki kullanımını daha çok müridin müşidini zihninde canlandırmasıyla manevi bir boyut kazanması, **ona benzemeye çalışmasıdır. Ancak sanılanın aksine rabita yalnızca tasavvufi bir terim değildir. Yani yalnızca mürid ile müşid arasında kurulan kasti bir bağ değildir çünkü bilinçaltısında rabitasız hiçbir insan yok gibidir.**

Bir aktörün en belirgin özellikleri oynacılık kabiliyeti, çalkantılı ilişkisi ve gündelik yaşantısıdır genellikle veya bir politikacı gördüğümüzde ideolojisi, siyaseti canlanır ilk önce aklımızda. Che Guevara veya Adam Smith birtakım ideolojilerle özdeşleşmiştir. Dolayısıyla popüler olan her ismin zihnimizde bir manası, bir değeri vardır. Bu noktada kime rabita yaptığımız ve kimi beğendiğimiz karakterimizin ve fikirlerimizin oluşumunda çok önemlidir.

There are some faces that we are all familiar with, but we do not know if the name is mentioned but we are reflexively “Actually, it sounds familiar.” When we see the face, we take the “Oh, I know that, of course.” mode. To the contrary, we do not know when we see the face of a person whose name is mentioned so much however when we say the name we associate it with the name. A similar “lazım-ı melzum”¹ relationship is our consciousness that concepts, behaviors and their representatives are established among popular names, faces, characters.

The phrase I use to refer to this ‘connection’ is the “method”. Rabita is a word from Arabic origin, meaning “bond, loyalty, relation, bearing, interest”. The use of mysticism is a spiritual dimension of the disciple visualization in the mind of mentor, rather than trying to resemble it. However, contrary to what is believed, Connection is not only a mystical term. So it is not just a deliberate link between disciple and mentor because no conscience seems to exist without connection.

The most distinctive features of an actor are; Acting ability, turbulent relationship and everyday life, or when we see a politician, ideology, politics is revived first in our minds. Che Guevara or Adam Smith have identified with some ideologies. Therefore, every popular name has a meaning, a value in our minds. At this point it is very important in the formation of our character and ideas, whom we connection and whom we like.

Tarlada doksan gün kara lastikte terleyen ayakların sahibine yapılan rabitanın halı sahada doksan dakika terleyen adama yapılabileceği bir çağda, “popüler kültür” günlük yaşantıda sorun edilmeyecek doğal bir sonuç olarak görünüyor. Mahalle maçlarında kendimize futbolcu isimleri yakıştırdığımız, topluma herhangi bir faydası olmayan Kardashian’ların uzun zamandır viral olduğu, Hollywood filmlerinin bütçeleriyle bir dünya evsiz ve açın doyurulabileceği bir dünyada; içinde bulunduğumuz durumun vehametini fark etmemiz için dışarıdan bir göze ihtiyaç duyuyoruz. **Bu gözler de elbette sistemden kurtulabilenlerin, belki hiçbir zaman sistemin adamı olmayanların, hep farklı bir gündem taşıyanların, değer verileceklerle verilmeyecek insanı ayırt edebilenlerin gözleridir.**

Meseleyi Cahit Zarifoğlu şöyle özetliyor: “İnsanlar zihinlerinde kimleri canlandırıyor, zihinlerinde kimler örnek insan olarak teşekkül ediyorsa onlara benzemeye çalışacaklardır. Bu örneğin belirmesi için de kişinin o örnekle sık sık karşılaşması, onun zihne taşınması gerekmektedir. Toplumun kişiye model olarak benimsettiği kişiler veya kişinin sık sık ve etkin şekilde karşılaştığı modeller hangileri? Özellikle yetişme çağındaki insan kimlere hayranlık duyuyor, kimlere benzemeye çalışıyor? Film yıldızları, önemli iş adamları, başarılı yöneticiler, televizyon veya radyo sunucuları ve politikacılar... Oysa bunlar şişirilen birtakım hayallere boş tahminler sağlayan, manevi özelliklerden yoksun kişilerdir. **Bu kişilerin bizzat kendileri değil ama basın organları tarafından kabartılan kişilikleri, hayatları ruhsal değerlerden uzaktır. Zihinde teşekkül eden modeller bunlar olunca yetişme çağındaki insanların değersiz amaçlar peşinde koşuşlarına bakarak onları küçümsemek, horlamak yararsız olacaktır. Kendilerine sunulan örneklerle benzemekten başka ne yapabilirler?”²**

It seems to be a natural outcome in “popular culture” day experience in an age when the connection made to the owners of the feet that sweat in the ninety days in the black tire can not reach the man who sweeps the carpet ninety minutes. In the neighborhood matches we have named ourselves football players, and a world where the Kardashians are viral for a long time, a world where a world of Hollywood movies can be filled with the homeless and the budget; We need an outside eye so that we've noticed the situation we are in. These eyes is, of course, the eyes of those who can get rid of the system, maybe those who are never the people of the system, those who always have a different agenda, people who can not be given value.

Cahit Zarifoğlu summarizes the matter as follows:

*“People, who plays them in their minds, will try to resemble them if their minds are formed as a model person”. For the sample publication, it is necessary for the person to frequently encounter the sample and to move his mind. What are the models that people have adopted as a model of society, or are the models that people have compared to frequent and active? Especially who admire that people in the age of growing?, trying to look like who? Movie stars, important business people, successful executives, television or radio servers and politicians ..., however, these are people lacking moral qualities that provide some predictions that are inflated. **These persons are not themselves, but the effervescently personalities of the press are far from spiritual values These are the models that are formed in the mind, so it will be useless to do underestimate, hurt feelings by looking at the people who are in the age of growing up in pursuit of worthless purposes. What else can they do instead of resembling the examples presented to them?**”²*

Dipnotlar / Endnotes

1. *Lazım-ı mezlum: Birbirinden asla ayrılmayan, birisinin varlığı ötekini gerektiren. Ateş ve duman arasındaki ilişki gibi. / One that never leaves, one that needs the presence of another. Like the relationship between fire and smoke.*

2. Cahit Zarifoğlu (2013), *Bir Değirmendir Bu Dünya*, İstanbul, Beyan Yayınları, S.30

POLİTİK DOĞRUCULUK

POLITICAL CORRECTNESS

Politik doğruculuk farklı dil, din, kültür ve cinsiyetten kişileri incitmek amacıyla, kelimeleri cımbızla seçmek anlamına gelir.

Örnek vermek gerekirse yaramaz bir çocuğa "hiperaktif" demek politik doğruculuk sayılabilir fakat bunun kibarlık ile karıştırılmaması gerekir.

Kibarlık insanın özünden gelir ve politik bir maksatla yapılmaz zira politik maksatlı yapılıyorsa kibarlık olmaz.

Her ne kadar bu terimin ilk kez Çin halkına dağıtılan "Mao'nun küçük kırmızı kitabı"nda geçtiği iddia edilse de bu konsept, son yıllarda dünyada özellikle de Batıda çok revaçta.

Çıkış amacı hiç kimsenin incinmemesi olan bu konsept aslında yararlı mı?

Tanımına bakılınca hemen evet diye cevaplanabilecek olan bu soru aslında o kadar da basit değildir.

Çünkü politik doğruculuk öyle bir hal aldı ki doğruyu söylemek "politiken yanlış" olarak damgalanıyor ve bu durum insanların yanlışlarının, toplumların hatalarının göz ardı edilmesine sebep oluyor.

İnsanlar artık kendi doğrularını söyleyemiyor, konuşulması gereken fakat ihtilafli konular politik doğruculuğu uygulamak adına konuşulmuyor, sümen altı ediliyor.

"Kibar yalanlar" söylenerek aslında var olmayan bir ütopya oluşturulmaya çalışılıyor ve "acı gerçeği" söyleyenler toplumdan adeta dışlanıyor.

Liberal düşünce sisteminin önümüze

Political correctness means to choose words with tweezers in order to not to hurt people from different languages, religions, cultures and genders.

For example, naming a naughty child as "hyperactive" can be regarded as political correctness, but it should not be confused with politeness.

Politeness comes from the essence of man and is not done for political purposes, because if it is done politically, it is not politeness.

Although this term is claimed for the first time in the "Mao's Little Red Book" which distributed to the Chinese people, this concept is very popular in the world in recent years, especially in the West.

Is this concept actually beneficial that the purpose of occur no one's hurt?

From the definition, this question, which can be answered as "yes" immediately, is not that simple.

Because political justice has become so marked that it is stigmatized as "Politically wrong", which causes people to mistake their faults and ignore the mistakes of societies.

The People can no longer speak its own truth, but the controversial issues that need to be spoken are not being spoken for, and sweep under the rug, in order to enforce political truth.

Trying to create a utopia that is not actually existed by saying "white lie", and those who say "sad truth" are almost excluded from society.



sunduğu bu konsept dünyayı kimsenin kendi doğrusunu söyleyemediği liberallikten çok uzak bir hale sokuyor.

Bu durumun en somut örneklerinden biri İngiltere’de yaşandı. İngiltere’de “Christmas” adındaki kış festivali; “İngiltere’de sadece Hristiyanlar yok” denilerek “Winteral” olarak yeniden adlandırıldı fakat bu durum oradaki vatandaşların da “Christmas”ı kutlamasını kısıtlamış oldu ki bu da hiçbir liberalin istemeyeceği bir durumdur.

Kimse karşı çıkmaz ise ne şiş yansın ne kebab mantığıyla oluşturulmuş bu konsept tüm dünyayı saracak ve insanları kendi değerlerinden ve doğrularından koparacak.

James Finn Garner’ın 1994 yılında yazmış olduğu "Politically Correct Bedtime Stories" kitabı bize sadece absürt bir parodi kitabı olarak gelebilir fakat şu an dünya tam da o safhaya doğru yol alıyor.

Her geçen gün insanlar politik doğruluk yapmadan beyanat verdikleri gerekçesi ile linç ediliyorlar.

Özgürce düşünme ve konuşma hakkımız da elimizden yavaşça kayıp gidiyor.

This concept of the Liberal system of thought is a far cry from the liberalism that no one can tell its own truth.

One of the most concrete examples of this situation was found in England. Winter Festival which name is "Christmas" in the UK; "There are no only Christians in the UK", but it was also renamed as a "Winteral", but the citizens there also restricted the celebration of "Christmas", which is a situation that no liberal would want.

If no one opposes this concept created with the logic of running with the hare and hunting with the hounds, it will spoil the whole world and pull people away from their own values and truths.

The book "Politically Correct Bedtime Stories", written by James Finn Garner in 1994, may only come as an absurd parody book, but now the world is heading towards that stage.

Every day people are lynched with the reason that they give speech without political correctness.

Our right to think and speak liberally is also slowly disappearing.

HEUTE SCHON PHILOSOPHIERT? —PHILOSOPHENWEG (HEIDELBERG)

Bir nevi dertli kafa-dertsiz kafa turnusolu. Elbette derdimiz felsefe yapmak değil. Felsefe deritten doğar zira. Çağımızın hastalığı düşünce tembelliği ise dertsiz kafanın hazin sonu. Yıllarca kendi tembelliğimizden yakınıp durduk. İş, düşünce tembelliğine gelinceye kadar telafi edilebilirdi zannımca. Ancak düşünmenin sorumluluğu birinci tekil şahısa inemediğinden bu yana telafisi mümkün olmayan bir yola girdik. Yine zararın neresinden dönülürse kârdır. Bizim için bizden başka çare yok. Hastalığın teşhisi öz eleştiri, tedavisi dert ile sözün özü.

Dertli kafa denilince akla ilk gelenlerden biri ‘Aydın meselesi’dir. Bu çerçevede derdin ve düşünmenin sorumluluğunun yüklendiği ‘aydın’ esas alınarak birtakım tanımlar ve eleştiriler yapılmalıdır. Ali Şeriatî ‘Aydın’ adlı kitabında aydın meselesinin sosyal ve bölgesel alanda önemini belirtmekle birlikte evrensel alanda da hassas bir mesele olduğunu vurgular. Bizler de bahsi geçen aydınların yolunu çizen ve ufku genişleten toplumun; genel tabirle ‘sınıfın’ üyesi olarak kendimizi analiz etmeye muhtacız. Dilimize yanlış giren ‘aydın’ kelimesinin Avrupa dilinde karşılığı ‘entelijansiya’dır, bu da entelektüel kökünden gelir, akıllı kavrayış sahibi ve düşünen insan manasına gelir. Dilimize aydın olarak tercüme ettiğimiz kelimenin kökü ise Fransızca ‘clairvoyant’ yani açık görüşlü manasından gelir. Burada dikkat edilmesi gereken iki kavramın anlamlarının birbirinden

It is sort of goal -carefree head litmus Of course our goal do not do philosophy. Philosophy is the cause of goal. If our illness is mental laziness it is the end of the goal of your head. For years we have complained about our laziness. Methought, our mistakes could be compensated until the reach thoughtfulness However, since the responsibility of thinking has not come down to the first individual person, we have entered a way that can not be compensated. Also, a fault confessed is half redressed There is no other way for us than us. Diagnosis of the disease is the self-criticism, The therapy is goal with bottom line.

One of the first to come to mind when it comes to suffering head is ‘intellectual matter’. In this framework, a number of definitions and criticisms should be made based on ‘intellectual’, where responsibility for thinking and thinking is borne. Ali Shariati, in his book ‘Aydın’, emphasizes the importance of the intellectual matter in the social and regional context, as well as being a sensitive issue in the universal context. We are the society that draws the path of the aforementioned intellectuals and expands the horizon; We need to analyze ourselves as a member of ‘class’ in general terms. The false word ‘intellectual’ in our language is the ‘intelligentsia’ in the European language, comes from the intellectual roots, means to the intelligent understanding and thinking of the human being. The translucency of the root that we translate as intellectual comes from the French word ‘clairvoyant’ which means open-minded. It is important to note that the

doğru şekilde ayrılmasıdır. Çünkü "entelijansiya" insana meslek bağlamında sorumluluk yüklerken "aydın" düşünme bağlamında sorumluluğu işaret eder. Düşünmeye dair yüklenen bu sorumluluk meselesi ise aslında aydın kavramına karşı oluşan sınırlı bakış açılarına karşı bir cevap niteliğindedir.

Bahsi geçen aydının ait olduğu sınıf ise zamanın ve mekanın sosyolojik şartlarından bağımsız oluşamaz. Aydın sınıflarına dair ilk kaynak olarak görülen "17. Yüzyıl Avrupa aydın sınıfı" da bu etkilere bağlı şekilde oluşmuştur. Kazandığı fikri özelliklerin üzerinde, yaşanan coğrafya ve zaman diliminin önemli etkileri bulunmaktadır. Burada yanlış olan 17. Yüzyıl Avrupa aydınını bu etkilerden bağımsız analiz etmek ve arada bulunan sebep-sonuç ilişkisini yok saymaktır. Bu meselede 17. Yüzyıl Avrupa aydın sınıfının bahsinin açılması ise günümüzde halen aydın sınıfına dair fikri sınırlamalar ve eleştiriler yapılırken bu sınıfın temel alınmasıdır.

17. yüzyıl Avrupa Aydın Sınıfı

'Onlar dini terk ettiler; özgürlük, efendilik ve dünya hakimiyetine ulaştılar. Biz ise dini terk ettik; çöküş, zillet, bölünme, tefrika ve bize dikte edilen, empoze edilen ve önümüze konulan her şeyi kabul etme istidadına ulaştık'

-Muhammed Abduh

17. yüzyıl Avrupa aydın sınıfının oluşumu dini-felsefi temellere dayanmaktadır; bu temellerden biri de bu sınıfın ortaçağ din adamlarının bağnaz düşünce sistemine karşı olan bir mücadele sonucu oluşmuş olduğu gerçeğidir. Çünkü ortaçağ din adamları düşüncenin özgür doğuşuna karşı bir engel niteliğindedir. Kilisenin bu bağlamda uyguladığı baskının karşısında ise aydınlar sadece mantığa ve deneye dayanan bir bilim anlayışı ortaya koydular. Dolay-

Two concepts meanings are separated from each other correctly. Because "intelligensia" refers to responsibility in the context of thinking about "intellectual" while putting responsibility in the profession context. The issue of responsibility for thinking is in fact an answer to the limited viewpoint against the concept of the intellectual.

The class to which the afore-mentioned intellectual belongs can not be independent of the time and the sociological conditions of the space. "17th century European intellectual class", which is regarded as the first source for the Aydın classes, is formed by this effect. There are significant influences on the intellectual properties, the living geography and the time period. It is here that the false 17th Century Europe intellectual is analyzed independently of these effects and ignores the causal relationship between them. In this case, the opening of the 17th Century Europe class of intellectuals is the basis of this class, when there are still limitations and criticisms on the intellectual class.

17th Century European Intellectual Class

'They abandoned religion; reached the freedom, mastery and world domination on the other hand We abandoned religion; reached that collapse, contempt, splitting, discursion and have a tendency to accept everything dictated, imposed, and pre-empted.'

-Muhammed Abduh

The formation of the 17th century European intellectual class is based on religious-philosophical bases; One of these bases is the fact that medieval clerics of this class have formed a struggle against the bigoted system of thought. Because Medieval clergy was an obstacle to the free birth of the thinker. Against the oppression of the Church in this context, intellectuals put forward a concept of science based on exclusivity and experimentation. So this enlightenment move-



siyla görülen bu aydınlanma hareketi; her yönüyle, her türlü dini düşünceye karşı bir karakter taşımaya başladı. İşte burada Batı toplumu ve Batı dışı toplumlarda yapılan aydın analizi birbirinden ayırmaktadır. Tarihi ve kültürel bağlamda Batı'ya hiç benzemeyen Batı dışı toplumlar aydınlanmaya ulaşmanın yolunun Batının birebir taklidiyle mümkün olduğu fikrine kapılmışlar ve kendi tarihlerini yok saymışlardır. Burada İslam toplumlarının da aydınlanma hareketine ulaşma yolunda ilk çareyi kendi toplumlarına yabancılaşmakta gördüklerinin farkındayız. Oysa Batı'da görülen din anlayışının batı dışı toplumlarda görülen din anlayışıyla yakından uzaktan alakasının olmadığı aşikardır. Doğulu aydının buradaki sorunu kendi toplumunun düşüncesi ve yapısına yabancılaşarak "toplumu doğru yola iletme" görevini ihmal etmiş olması-

ment seen; In every direction, began to carry a character against all kinds of religious ideas. Here, the intellectual analysis made in the Western society and non-Western societies are dissociated from each other. In the historical and cultural context, Non-Western societies, which never resembling the West, were convinced that the way to reach enlightenment was possible with a mutual imitation of the West and ignored their own history. Here we are aware that Islam communities also see the alienation of their own society as the first resort to reaching the enlightenment movement. However, it is obvious that the religion understanding in the West is not closely related to the religious understanding seen in non-western societies. The problem of the eastern intellectuals is that they have ignored the "Communicating the society to right path" mission by alienating the thought

dır. Taklit yoluyla bir aydın sınıfının oluşması ise mümkün değildir, buna kaynak olarak başta açıklanan kavram farklılıkları gösterilebilir. Başta açıklanan kavram ayrışmasının bize gösterdiği aydına meslek bağlamında sorumluluk değil düşünce bağlamında sorumluluk yüklenmesidir. Taklitler üzerinden öğrenilen mesleklerin aksine, aydın gelişmek ve toplumunu benimseyerek topluma ışık tutmak zorunludur. Bu da taklitle mümkün olmayan bir sorumluluktur. Avrupa tarihinde görülen dini sorunların, kendi toplumunda var olduğunu sanıp, olmayan sorunlar için “önlemler alma” gafletine düşmek de zaman içerisinde önümüzde engel oluşturmaya başlamıştır. Ne yazık ki “taklitçi doğulu aydın” bu bağlamda yenik düşmüş ve değiştirilmesi zor düşünce sistemleri oluşturmuştur. İşte toplumumuzda görülen bu aydın-halk ayrımının hatta uçurumunun temelinde de bu taklitçi aydınların düşünce sistemlerinin bıraktığı izler vardır. Buradaki asıl çelişki “Neden zaten sahip olduğumuz kavramları oluşturmak için mücadele verme yoluna girdik?”, “Biz aynı uygulamalarla neden kendi toplumumuzda Avrupadan çok farklı neticeler aldık?”

Aydının Misyonu

Ali Şeriati “Düşmanlık ile tarafsızlık dışında 3. bir yol daha vardır, o da fikri sorumluluktur.” der. Fikri sorumluluk aydında başlamalıdır. Aydın toplumunu tanıyarak gerçeği arayış halinde olmalıdır. Şimdilerde toplumlar bilmediğini dahi bilmeyen aydınların yönlendirmeleriyle düşmanlık ve tarafsızlık dışındaki 3.yolu ve dolayısıyla hakikati arayıştan vazgeçmiş haldedir. Aydın hakikate ulaşma ve hakikate yönlendirme konusunda öz bilinç sahibi olmalıdır ve önüne koyulan sistemlerin çarkı olmayandır. Bu konuda aydının sorgulaması gereken “Özgür düşünceye ulaşmak için önümüzdeki engeller

and structure of their own society. It is not possible to form an intellectual class through Imitation, which can be explained by the concept differences that are explained at the beginning. It is the responsibility to bear responsibility in the context of the opinion, not the responsibility in the context of the brilliant profession, Unlike professions learned through Imitations, intellectuals are obliged to develop and to shed light on society by adopting the society. That this is a liability that is not possible with imitation. In the course of time, fall into carelessness "take precautions" for problems that do not seem to have existed in their own society is beginning to create obstacles in the future. Unfortunately, "Imitator easterner intellectual" has been defeated in this context and has created difficult-to-change thought systems. There are traces of this intellectuals-people separation seen on our society, even on the basis of the abyss, left by the thinking systems of these imitator intellectuals. The main contradiction here is, "Why did we go on to fight to create the concepts we already have?", "Why did we get very different consequences from Europe in our own society with the same practices?"

Mission of Intellectual

"There is a third way other than hostility and neutrality, and it is the mental responsibility." says Ali Shariati. Mental responsibility should start in the intellectual. It should be in search of the truth by knowing the intellectual society. Societies have now abandoned the quest for truth on the third road outside hostility and neutrality, and therefore the guidance of intellectuals who do not even know that they do not know. Intellectual is self-conscious about reaching the truth and directing it to the truth, and the systems put in front are not barrels. In this regard, there must be "What are the obstacles in front to reach free thought and how to get rid of

nelerdir ve bunlardan nasıl kurtulurum?" olmalıdır. Günümüz insanının bu sorulara vereceği ortak cevabın yine 17.yüzyıl Avrupa aydın sınıfının temel alınarak "din" olması ise çelişki değil midir? Burada kendi toplumumuzdan örnek verecek olursak sorunlardan birinin ilerleyişe engel olarak görülen "İslam'ın" sadece teolojik olarak anlaşılması ve böylece dış dünyayı düzenleyen ve değiştiren rolünün yok sayılması olduğunu söyleyebiliriz. Aydın sınıfı kendini bu bağlamda soyutlayarak aslında önünde var olmayan engellere karşı "gereksiz bir savunma ve mücadele" içerisine girmiştir. Bu "gereksiz savunma ve mücadelenin" en büyük kanıtı da bu konudaki fikri savunmaların 17. Yüzyıl Avrupa aydın sınıfı üzerinden yapılmasıdır. 17. Yüzyıl Avrupasında görülen kilise baskısı ve skolastik düşüncenin yarattığı tahribatın ise İslam'a atfedilmesinin ve bedelinin Müslüman ilim adamları tarafından ödenmesinin haklı bir tarafı yoktur ve savunulabilecek bir temeli de yoktur.

Benzer uygulamalarla Batıdan farklı sonuçlar elde etmemizin sebeplerine farklı bir perspektiften bakacak olursak; bahsi geçen durumun tam zıttı bir durumla da meselenin hallolmadığının farkına varmış oluruz. Batının geçmişi dolaşısıyla günümüze adeta bir "fobi" olarak ulaşan din kavramı; toplumda söz sahibi ve toplumu yönlendirmekle yükümlü aydın tarafından yanlış anlaşılırsa eğer yine istenmeyen neticelerin elde edilmesi kaçınılmaz olur. Burada ideal haline getirilen yanlış din anlayışının gerçekleşmesi adına realiteden kopmayı göze almak zaten başta doğru olduğu sanılan dinin var olma sebebiyle çelişir. Aydınların asıl görevi toplumda fikirsel olarak gelişmeyi sağlamak ve problemlere çözüm bulmayı sağlamakken realiteden ve asıl amacına hizmet etmekten uzaklaşan 'ideal' ne kadar anlamlı kalabilir? Burada önemli olan

them?", which should be questioned by the intellectuals. Is it not contradiction that the common answer that people of today will give to these questions is "religion" based on the 17th century European intellectual class? Here we can say that one of the issues that will give us an example from our own society is the only theological understanding of Islam, which is regarded as an obstacle to progress, thus ignoring the role of regulating and changing the external world. The intelligentsia has abandoned itself in this context and entered into "Unnecessary defense and struggle" against the obstacles that were not in front of it. The greatest proof of this "Unnecessary defense and struggle" is that the intellectual defenses on this issue are made through the 17th Century Europe intellectual class. The destruction created by the church print and the scholastic thinker in the 17th century Europe has no right to be attributed to Islam and the payment of its price by Muslim scholars, and there is no basis to be defended.

If we look at the reasons why we have different results from the West with similar practices from a different perspective; We have come to realize that the situation is not settled with a situation that is exactly the opposite of the situation. The concept of religion, which has reached the "phobia" day-to-day, therefore, If it is misunderstood by the intellectuals and the intellectuals who are responsible for directing the society, it is inevitable to obtain the unwanted consequences again. It is contradictory because there is a religion that is believed to be in the first place to take a break from reality in order to realize the wrong understanding of religion that is made into ideal here. While the real task of the public is to provide intellectual growth in the society and to find solutions to the problems, how important can 'ideal', which is moving away from serving real and for its main purpose? The important thing here is

kendini dinden soyutlamamak ve kendini dinle soyutlamamaktır. Bu iki durum ne kadar farklı gözükse de ulaştıkları sonuçlar aynıdır. Din kendini toplumdan soyutlama aracı olarak görüldüğü süreçte insanlar kendini dinden soyutlayarak doğru sonuca ulaşmaya çalışacak ve tabii ki ulaşamayacaklar; bu iki durum da kısır döngü şeklinde birbirini takip edecektir. Bu bağlamda bahsedilen dinin İslam olduğu düşünülerek karşı argümanlar İslamın emirleriyle yerini bulacaktır.

Her bir insanın toplumda gündelik yaşantıyı düşüncelerle sarsmak göreviyle yükümlendirildiği İslam dini her bir ferde aslında “aydına” sosyolojik bağlamda yüklenilen sorumluluğu vermiş ve her bir insanı toplumu fikirleriyle etkileyecek kadar değerli görmüştür. Durum böyleyken yani Allah’ın kelamı bize toplumda fikirlerimizle ve eylemlerimizle var olmayı ve ömrümüzü bir aydın olarak geçirmeyi öğütlerken toplumdan uzaklaşan, pürüzsüz bir hayat yaşamayı nihai amaç olarak gören din anlayışı ve çareyi kendini dinden koparmakta gören bakış açısı neden aynı sonuca ulaşmasın?

Burada asıl mesele neyin neden yapıldığıdır. Ancak yapılan eylemler din doğru anlaşılacak bir temele oturtulursa ve gerekliliği eylemler sonucu kanıtlanırsa doğru hedefe yani aydın olma yoluna ulaşılır ve bir aydının dini eğilimi de ancak bu sayede toplumun bazı kesimleri tarafından onun ilmi, sosyal ve fikri bir zaafı olarak görülmekten çıkar. Aydın olma yolunda her insan üzerine düşenin, temsil ettiği değerlerin farkında olmalı ve toplumunu bir nebze de olsa hakikate ulaştırabilmek için çabalamalıdır. Zira vakit çok dar, facia ise derindir.

not to abstracted yourself from the religion and not to abstracted yourself with religion. The results are the same, even though the these two situations looks different. As long as Religion is viewed as a means of abstraction from society, people will try to isolate themselves from the world and reach the right conclusion, and of course they will not be able to reach it; These two cases will follow each other in a vicious cycle. In this context, the controversial arguments will find their place in the orders of Islam, given that the religion mentioned is Islam.

Every individual in the Islam religion, in which every person is obliged to affect the thought of everyday life in society, has in fact given responsibility for being burdened in the sociological context of to "Intellectuals" and accepts that the each human being as valuable as it influences society's ideas. With this The situation is like that, While the word of god tells us to exist in our society with our ideas and actions and to pass our life as an intellectual , Why does the view of religion, which sees life as a smooth life away from the community and regards life as a ultimate aim , and the view that sees itself as detached from it, reach the same conclusion?

The main issue here is why what is done.. However, if the actions religion is understood correctly and is settled on a basis and the necessity is proven as the result of the actions, the right target, that is, the way of becoming intellectual is reached and the religious tendency of an intellectual only comes from being viewed by some sections of the society as a scholarly, social and intellectual affliction. Becoming the making of Intellectual , every human being must be aware of the values he represents and should make an effort to reach the truthfulness of the society. it's a race against time and the disaster is the deepest..

MEDYA VE KÖLELERİ

THE MEDIA AND SLAVES

"Medyanın suçluyu masum, masumu da suçlu yapacak gücü vardır ve asıl güç budur. Çünkü medya, kitlelerin zihinlerini kontrol eder."

"The media is the most powerful entity on Earth. They have the power to make the innocent guilty and to make the guilty innocent and that's power. Because they control the minds of the masses."

Malcolm X

Yıl 2017, artık medyanın ulaşmadığı pek az insan kaldı. Bilinç, bu sayede tüm dünyaya yayılarak altın devrini yaşıyor. İnsan artık daha özgür düşünüyor (!), düşüncesini daha kolay yayıyor. Medya da bu bilinçlenmede en önemli rolü oynuyor ve bulunduğu bu kritik işlevde bazen gerçekten de "rol" oynuyor.

Aynı zamanda dünyadaki çoğu insan kendisini bir medya aracına kaptırmış, sadece bulunduğu trenin geçtiği yerleri görüyor ve dünyayı turladığını sanıyor; içinde bulunduğu o dar çerçeveden belki de uzaklardaki savaş uçaklarını birer kuş, çığlıkları ise civıltı olarak algılıyor.

Medya, insanın dünyada olanlardan haberdar olma ve düşüncelerini yayma isteğinden doğan önemli bir ihtiyaç ve dolayısıyla en kullanışlı silahlardan biridir. İnsanlara ulaşmak ve algı yönetmek günümüz dünyasına hükmetmek için kullanılan en etkili yöntemlerdendir. Medya, güçlü olduğu gibi tehlikelidir de, nedeni ise Malcolm X'in de dediği gibi çok geniş kitlelerin algılarını kontrol etmesidir.

Peki medya bunu nasıl yapıyor?

Öncelikle medya araçlarının içinde buldukları rekabetten dolayı daha fazla ter-

The year 2017, there are very few people the media can not reach. Consciousness, has been spreading all over the world in this respect, experiencing the golden age. The People now thinks more free, is easier to spread the thought. The media plays the most important role in this awareness, and sometimes plays a "role" in this critical function.

At the same time, most people in the world have lost themselves to a media tool that they only see the places where the train he is going through and thinks they are touring the world; In that narrow frame that he is in, perhaps he perceives the war planes in the distance as bird and the screams as chirp

The Media is one of the most useful weapons, and therefore an important need arising from the desire of people to be aware of and to spread their thoughts around the world. To reaching people and managing perception is the most effective way to rule today's world. Media is as dangerous as it is powerful, but the reason is that the very large masses control their perceptions as Malcolm X said.

How is the media realize this?

First of all, do not media tools have to struggle for more preferred because of



cih edilmek için çaba göstermesi gerekmez mi? O halde elindeki kitleyi kaybetme korkusu taşımayan onlarca medya aracı nasıl hala umarsızca yoluna devam edebilmekte? Yalan haberler, iftiralar, çarpıtmalar, manipülasyonlar... Ve görmezden gelen insanlar...

Mevzubahis medya oluşumlarının ellerindeki kitleler geniş coğrafyalardan, farklı millet ve ülkelerdendir ancak benzer menfaatlere sahiptirler. Bu uluslararası medyanın arkasına taktığı milyonlarca insan ve bunun beraberinde getirdiği sürü psikolojisi; kitlede, medyanın yanıltmış olabileceği kuşkusunu uyandırmıyor olsa gerek. Bunun beraberinde hakim medyanın mutlak gerçek olarak kabul ettirdiği bazı yanlışları "Bunu tasdiklemeyenin zaten dünyadan haberi yok." edası ile anlatıyor olması, insanların farklı medya organları aracılığıyla gördüğü haberlere "Bunlar efsane yav!" tepkisi vermesine yol açıyorken bireyler kendini ve vicdanını sorgulama sorumluluğundan bir nevi kurtulduğunu düşünüyor diyebiliriz. Ayrıca kitlelerin bir kısmının akıllarının derinliklerindeki standartlar çoğunlukla şunlardır: "Beklediğim haberleri alacak mıyım?", "İkna olacak mıyım?", "Vicdanımı ne kadar ra-

the competition they are in? How many of those media tool who are not afraid of losing the mass of their own are still able to continue on their way? Fake news, slanders, distortions, manipulations ... And people who do not see ...

The masses in the aforementioned media formations are from different geographies, different nations and countries but have similar interests. The millions of people behind this international media and the herd mentality they bring with it; I guess It does not wake up the suspicion that the media might be wrong in the mass. However, we can say that the fact that the media is telling some of the mistakes accepted as the absolute truth by "The one who has not confirmed this is not already known in the world. "means that the people give a response to "These are great" through the media through different media organs while the individual thinks that he or she has escaped a kind of responsibility for questioning himself and his conscience. In addition, standards in the depths of some of the minds of some of the masses are mostly: "Do I get the news that I expected?", "Will I be persuaded?", "How comfortable is it to

hat tutacak?". Tabii bunları kendi ağızlarından duyamazsınız, kendileri de üzerine düşünmezler ancak farkında olarak veya olmayarak bu seçimlere yönelirler. Bu nedenlerden dolayı insanların bağımlı kaldığı bazı uluslararası medya araçları hala yalanda, manipülasyonda sınır tanımaz. Kitle ise derin bir sorgulama yapmaktan/yapamamaktan ötürü medyanın kölesi olmaktan kurtulamaz.

Medyanın gücü ve etkileri

Basının gücünü görmek için olayları derin analiz etmeye, her haberde bit yeniği aramaya gerek yoktur. Basın aslında çok yakınımızda; sokaklarda, otobüslerde, sofralarda, okullarda, kafalarımızda, her yerdedir. Her an farkında olmasak da medyanın hayatımıza büyük bir etkisinin olduğu gerçektir. Bazen bir uyuşturucu gibi, bazen ise bir rüya. Belki de uyanılmayan bir rüya, kabus ise ancak uyandıığımızda yüzleşebileceğimiz gerçek. İnsanlara ilaç olarak sunulan o rahat ve mutlu fanus, uyutuyor ve uyumak çok cazip bir seçenek haline geliyor.

Medyanın bize sunduğu gündem çoğu zaman unutturuyor ki şu an dahi bazı çocuklar yıkılmış yuvalarının sıcaklığını hiç tanımadığı sokaklarda arıyor, belki dileniyorlar, belki de engin denizlerde kayboluyor bedenleri. Bize çocukların dinmeyen çığlıklarından çok, kafamıza kazınması tercih edilen olaylar hatırlatılıyor. Örneğin 2013 yılında gerçekleşen Mısır darbesinin kaybettiği binlerce hayatın üzerinden daha 4 yıl geçmemesine rağmen çok da bahsinin açılmıyor olması ve buna karşın 9-11 Eylül olaylarının her sene-i devriyesinin televizyon kanallarında belgesellerle ve göz yaşlarıyla anılması, ana akım medyanın yönlendirmesidir. Fark ediyoruz ki hayat o kadar da toz pembe değilmiş ya hani, ara sıra böyle ölümleri anıyorlar falan. Mesela İŞİD Avrupa'da acı bir saldırı düzenlemiş

keep my conscience?" Of course, neither you can not hear them in their own mouths, nor do they consider themselves, but they are directed to these choices with or without awareness. For these reasons, some international media tools that people are dependent on still do not recognize the limit in fake and manipulation. The Mass can not be saved from being a media slave because of a deep questioning.

Power of media and effects

There is no need to analyze the events to see the power of the press, to search for hidden catches in every news. The Press is actually very close to us; Streets, buses, sofas, schools, our heads, everywhere. It is a fact that the Media is a big influence of my life even though I do not realize it at any moment. Sometimes it's like a drug, sometimes it's a dream. Maybe it's a dream that can not be woken up, if we wake up to nightmare we will face reality. The relaxed and happy bell glass, that is presented to people as drug, is slept and the sleeping is a very attractive option.

The agenda of the media often makes us forget that even now some of the children are looking at the streets that they never know the temperature of their ruined nests, maybe begging, perhaps disappearing in the vast seas. It tells us about the events that children prefer to scratch their memory rather than the problems they are experiencing. For example, despite the fact that the Egypt coup in 2013 has lost thousands of lives over four years, it has not been mentioned much, but the mainstream media are leading the documentaries and tears in TV channels every year on the occasion of 9-11 September events. We notice that life is not so cakes and ale or it is well, occasionally remembering such deaths and so on. For example, ISIS recently organized a heart-



geçenlerde. Böylece realiteyi de gösteriyorlar. Gerektiğinde tüm kurbanların hayat hikayeleri "bağımsız" gazeteler tarafından anlatılıyor. Mağdurlara gereken değer veriliyor. Medya aslında umarsız değil, bak gerçekleri de gösteriyor sonuçta, değil mi? Fakat bunun yanısıra Srebrenitsa katliamı ana akım medya tarafından aynı sıklıkla gündeme getiriliyor mu? İstanbul'da yaşanan terör vakalarının kurbanlarına aynı duyarlılık gösteriliyor mu? Medya sadece işine geldiği gibi işliyor.

Mesele aslında şu: "Bütün hayvanlar eşittir ama bazıları daha eşittir." Bu hükmü -bir medya kanalına bağlı kalındığında- medya veriyor. Bu yüzden medyanın bu çifte standartlarını göz önünde bulundurmak ve bununla beraber kişileri yanlış yönlendirdiğinin bilincinde olarak mağdurlar arasında karşılaştırma yapacak kadar çıkarıcı olduğunun farkında olmak gerekir.

Biz insanlar, yalnızca sınırlı medya kuruluşlarını takip ederek dünyayı tanıdığımızı ve anladığımızı sanıyorken çoğu zaman yanılırız. Dünyayı anlamak haberleri cilalayıp gösteren gazeteleri okurken gerçekleşmeyecek; ne kadar çok okursak okuyalım, herkesin her olaydan doğru çıkarım yapması mümkün olmayacaktır. Bu noktada muhtelif kaynaklardan bilgi edinmek ve insanların anlayışa en çok gerek duyduğu bu zamanlarda medyanın yönlendirmelerine aldanmamak önemli bir mevzudur.

break attack on Europe. So they show the reality. When necessary, the life stories of all the victims are told by the "independent" journalists. Victims are given the necessary value. The media is actually not desperate, look at the facts as well, is not it? But besides this, is the srebrenica massacre brought about by the mainstream media the same frequency? Are the victims of terror incidents in Istanbul showing the same sensitivity? The media just works like it does.

The point is actually: "All animals are equal, but some are more equal." This provision - when attached to one media channel - gives the media. Therefore, It is necessary to be aware that the media is so politic that it is necessary to consider the double standards and to make comparisons between the victims with the awareness of misleading people.

We are often mistaken when people thinks we recognize and understand the world by following only limited media organizations. It will not happen when reading newspapers that read fine tune stories of the world to understand the world; No matter how much we read it, it will not be possible for everyone to make a correct deduction from every occasion. At this point it is important to get information from the miscellaneous sources and not be deceived by the media's directives at the time when people are most in need of understanding.

İNSAN, NEREYE?

HEY FELLOW, WHERE TO?

İnsanlarının yüzde 46'sının günlük hayatın stresinden dolayı herhangi bir şeyi yapmaktan zevk alamadığı Almanya'nın; çalışan kesiminin, özellikle erkeklerin, evi geçindirme ve çok para kazanma adına yaşadığı zihinsel yorgunluk ve stresten dolayı bu insanların hızla artan ölüm oranlarını tanımlamak için literatüründe 'Karoshi' kelimesini bulunduran Japonya'nın bulunduğu bir dünyada yaşıyoruz. Öyle bir dünya ki maddi zenginlikte en ileri noktaya gelen toplumlar manevi açlıkta da kızağı en başta çekiyorlar. Maddi zenginliğin insanı belli bir yere kadar tatmin ettiğini, bunun yanında insanın manevi zenginliğe de ihtiyaç duyduğunu görüyoruz. Bu manevi açlığı ise insanlar, temeli dünyaya dair her şeyi zihinden atıp kendini dünyadan, toplumdan soyutlamak olan kısa süreli meditasyon kamplarına para saçarak rehabilite etmeye çalışıyor ya da 1,3 milyarlık bir topluluk halinde sigara içip ,günde 2,25 milyar fincan kahve tüketerek günlük hayatın stresini,zihinsel yorgunluğu bastırmaya uğraşiyor, kendilerini çalışmaya vererek manevi açlık içinde oldukları gerçeğini kendilerinden gizlemeye çalışıyorlar.

'Ben kimim?', 'Neden bu dünyaya geldim, bu dünyada yaşıyorum?', 'Hayatımın anlamı, gayesi ne?' gibi temel sorulara insanlar tatmin edici bir cevap bulamıyorlar ve bu durum onları manevi bir açlığa sürüklüyor.

Bu noktada Tolstoy'un sonsuz itiraflarından bir tanesi akıllara geliyor:

We are living in a world where Japan is located in the literature where there are 'Karoshi' words to describe the rapidly increasing mortality rates of these people because of the mental fatigue and stratigraphy that Germany employees, especially men, are experiencing in order to survive and earn a lot of money, 46 percent of people do not enjoy doing anything because of the stress of daily life,. Such a world, the tangible richest societies in the world are pulling a sledge in the first place in the spiritual hunger. We see that your tangible riches satisfy a certain extent of humanity, besides that you also need the richness of spiritual. This spiritual hunger, The People, has been trying to rehabilitate everything about the foundational world by throwing money into the short-term meditation camps, which are trying to abstract themselves from the world and society or are trying to suppress the stress of daily life, to suppress mental fatigue by smoking in a community of 1.3 billion, consuming 2.25 billion cups of coffee a day and to hide themselves from the fact that they are in spiritual starvation by giving themselves to work

People do not find a satisfactory answer to basic questions like 'Who am I?', 'Why did I come to this world, I live in this world?', 'What is the meaning of my life, what is the purpose?', and this leads them to a spiritual hunger.

At this point one of Tolstoy's infinite confessions comes to mind:

“[...]Bilimde bir açıklama bulamadığım için o açıklamayı etrafımdaki insanlar arasında bulmak umuduyla hayatın içinde aramaya başladım. Böylelikle etrafımdaki insanların nasıl yaşadıklarını, beni ümitsizliğe sürükleyen soruya karşı tutumlarının ne olduğunu gözlemlemeye başladım.

Eğitim düzeyi ve yaşam biçimi olarak benimle aynı konumda olan insanlar arasında bulduklarım şöyleydi:

Benim muhitimdeki insanlar için içinde bulunduğum korkunç durumdan kurtulmanın dört yolu vardı:

Yollardan ilki cehaletti. Bu, yaşamın kötülük ve saçmalıklardan ibaret olduğunu bilmemek ve anlamamaktı. Bu tür insanlar, çoğunlukla kadınlar ya da çok genç ve kalın kafalı insanlar Schopenhauer’in, Süleyman’ın ve Buda’nın karşı karşıya kaldıkları varoluş sorununun ne olduğunu henüz anlamamışlardır. Onlar kendilerini bekleyen ejderhayı ve asılı oldukları çalılıyı kemiren fareleri görmemekte ve bal damlalarını yalamaktadırlar. Bir şey dikkatlerini ejderhaya ve farelere çekecek, bal yalamaları son bulacaktır. Onlardan öğrenebileceğim bir şey yoktu. İnsan iyi bildiği bir şeyi asla unutmaz.[...]”¹

Tolstoy’un da yıllar önce sorguladıkları insanlık tarafından hâlâ göz ardı edilmekte; bizi bekleyen hakiki sonu aklımızın ucundan geçirmeden bu dünya hayatının nimetlerinden sınırsızca istifade etmekte, onlara sanki hiç ölmeyecekmiş gibi sıkı sıkı bağlanmaktayız. Lakin insan bu kadar basit ve bayağı bir hayata sahip olamayacak kadar şerefli bir varlıktır. Bizlere bu şerefi kazandıran şey ise dünyanın, onun barındırdığı nimetlerin faydalanmamız için bizlere, düşünme yetisiyle hayvanlardan farklılaşan insanlara amade olmasıdır.

Bu şerefi hayatı boyunca koruması da hayat gayesinin farkında olmasına ve o gaye yolunda hayatını sürdürmesine bağ-

“[...] Not having found explanations in this branches of knowledge.I began to search for an explanation in life, depending upon people that surrounded me. Having found them I began to observe these people, who are the same type as I was, and how they lived in the locale and what their attitude was toward the question that drove me to despair.

This is what I discovered among these people who are in the same situation as I was and had the same education and manner of general life.

I found that these people of my circle have 4 exits from this horrible condition in which all of us find ourselves.

The first exit is the exit of ignorance. This is not knowing, not understanding that life is bad and senseless. The people of this category- the greater portion of them women, or the very young, or the very weak minded- still do not understand the question of life that was presented to Schopenhauer, Solomon and Buddha. They do not see any dragon awaiting them, nor mice nibbling at the bush that they hold to, while they licked the drops of honey. They licked these drops of honey only until that time when something turned licking. I have nothing to learn from them. People cannot stop knowing what they already know...”¹

Tolstoy, whom question years ago, are still ignored by the humanity; We endlessly benefit from the blessings of this world's life without ending our true end that is waiting for us, and we are firmly tied to them as if they would never die. However, human is such an honorable asset that can not have such a simple and pretty life. What gives us this honor is that the world is willing to for us to benefit from the blessings it has hosted, and to be differentiated from animals by our ability to think.

Protecting of this honour throughout life is also dependent on awareness of life habits and ongoing pursuit of that goal. To live

lıdır: Hayatını hem toplum için hem de böylelikle kendi iyilik ve menfaati için yaşamak. İnsan toplumun iyiliği için çalışmalı ki o toplumun refah seviyesi yükselsin, böylelikle kendisi de o toplumda müreffeh olabilir, o toplumdaki en iyi şekilde faydalanabilir.

Toplumun refaha ermesi insanlar arası ilişkilere, toplumun bireylerine bağlıdır. O toplumun bireyi güvenen ve güvenilir bir birey olmalıdır. İnsan güvenilir olmazsa insanlar arası ilişkilerde, buna müteakiben toplum içerisinde güven ortamı oluşmaz. İnsan sosyal bir varlık olduğundan kendisi fark etmese bile topluma, toplumdaki fertlere ihtiyaç duyar; yaşamını sürdürebilmek için insanlarla iletişim içinde bulunur ve eğer insan güvenilir olmazsa toplumdaki fertlerin bu ihtiyacı karşılaması zorlaşır ya da bir insanın etrafındaki insanların güvenilir olmaması o kişinin huzuruna, mutluluğuna zarar verir. Kendisi güvenilir olmaz ise bulunduğu çevreden dışlanır ve mutsuzluğa sürüklenir. Güvenilir bir toplum oluşturmak için insanlar, aralarındaki görünmez buz dağını eritebilmeli, yani bireyselleşmeyi ortadan kaldırmalı; toplumdaki diğer fertleri düşünen, onlara değer veren bir insan olmalı.

Bugün insanımıza sorulduğunda çoğu hayat gayesi olarak kişisel zenginliği, sahip olduklarıyla 'özgür' bir hayat sürdürmeyi ve hayallerindeki mesleğe sahip olarak kariyer peşinde koşmayı dile getirir. Bu kişisel zenginlik ve özgürlük bireyin hakkı olan kendi menfaatleri dışında toplumun menfaatine de katkıda bulunmuyorsa beraberinde bireyin toplumdaki soyutlanmasını getirir. Huzurlu toplumu oluşturanlar huzurlu bir toplumu arzulayan ve elinden geldiğince bu uğurda emek veren insanlardır, yalnızca zevk ve arzularını takip eden soyutlanmış insanlar değil.

Müreffeh bir toplum güvenilir insanların dışında, iyilik yapmanın manevi bir

your life both for society and for your own good and interest. The human should work for the good of the community so that the welfare level of that community is elevated so that it can also be the well-to-do itself in that society and can best benefit from that community.

The prosper of society depends on people's relationships and on the people of the community. The individual of that community should be trusting and a reliable individual. If Human is not reliable, there will be no trust in the people, and there will be no trust in the society. Even if people do not notice themselves as a social being, society also need the people in society; communicates with people to be able to sustain your life and if people are not reliable, it is difficult for individuals in society to meet this need or the unreliability of people around a person hurts the happiness, tranquillity of that person. If they are untrustworthy, they are excluded from the surrounding and drifted into misery. In order to build a safe community, The People can melt invisible icebergs between them so that to be remove the individualization from the middle; It must be a person who thinks of other members of society and values them.

Today when our people are asked, most of them express their personal richness as a life experience, pursuing a life of 'free' as they have and pursuing career as having a career in their dreams. If this personal Wealth and freedom does not contribute to the interests of the community other than its own interests which are entitled to the individual, then it brings the individual away from the society. The people who form the Peaceful community are people who desire a peaceful society and labor as much as they can.

The well-to-do community is made up of great humans who, apart from trustworthy people, understand that doing favour

ihtiyaç olduğunu anlamış ve benimsemiş, kendilerinden başkalarına zarar değil iyilik, fayda gelen iyi insanlardan oluşur.

Bizler bu dünyaya eğitim hayatını söylene söylene, şikâyet ederek, aldığımız eğitimin gençken insanlığımıza neler kattığını ve katması gerektiğini düşünmeden bitirmeye gelmedik. Bizler, bu dünyaya aldığımız eğitimin ve onun sonucunda sahip olduğumuz kariyerin yalnızca kendimize ve ailemize fayda getirmesi için gelmedik; sahip olduğumuz imkânlarla toplumu, gücümüz yetiyorsa insanlığı yüceltmeye, böylece sevilen ve seven bir insan olup insanlığın inşaaı için çalışmaya geldik, her kesimden insanın katkıda bulunabileceği bir inşaa.

Yakınıımızdaki bir insan başarı elde ettiğinde onu kıskanmaya, daha çok ve mal ve mülk sahibi olabilmek için insanları harcamaya, onları arzu ettiğimiz yerlere yükselebilmek için merdiven olarak kullanmaya ya da onları rakip olarak görmeye gelmedik bu dünyaya. Bunların yol açacağı huzursuzluk, mutsuzluk ve tatminsizlikle yaşayıp sonra da hiç var olmamışçasına ölmeye de gelmedik; aksine yaşarken ve ölüyken her daim yaptığımız iyi işlerle, sahip olduğumuz insancıl gayelerle hatırlanmaya geldik.

Yapacağımız iyiliklerle, böylelikle toplumu refaha eriştirmek için insanlarla kuracağımız manevi ilişkilerle kendimizi bu manevi açıktan, kendimize ve insanlığımıza zarar veren bunalımlardan koruyabiliriz; insana değer verince, güven teşkil eden biri olunca, manevi bir ihtiyaç olan iyiliği esas alınca insan huzura ulaşabilir. Bütün hayatı, insanların insan olarak muamele görmediği; insanlığın merhametsizlik, hırs ve bencillik ile katledildiği yerler karşısında üç maymunu oynayıp o bal damlalarını yalamakla geçirmek ise hayatlarımızı bayağı ve anlamsız kılar.

İnsanların bir uçuruma yavaş yavaş yaklaştığını düşünebiliriz. Öndeki insan belki

is a spiritual necessity and accepting, benefiting from goodness, good to others than themselves.

We have not come to this world without complaining about the educational life, complaining and thinking about what humanity should add and add to our education when we are young. We did not come to educate ourselves in this world, and the result of which we have in order to bring merit to ourselves and my family; We have come to work for the sake of mankind, a society that is loved and loving, and society, with our possibilities that we have, if we can afford it, to glorify humanity. A build that people from all walks can contribute.

This world we have not come to jealousy when a human being near us gets success or to spend people to be more and own property and property or to use them as stairs to raise them to the places we desire, and to see them as rivals. We did not come to live with uneasiness, unhappiness and dissatisfaction which they would lead and then die as if they never existed; on the contrary We come to remember with the good work that we have done every day while we are living and dying, with the humanist targets we have.

we can protect ourselves from this spiritual hunger, ourselves and our depressing humanity With goodness, so that we can make people feel refreshed by spiritual relationships; The People can reach the peace when they give the value to the people, as a trustworthy person, based on good spiritual need. The all of our life means that people are not treated as human; In front of the places where mankind is massacred with Mercilessness, ambition and selfishness that see no evil, hear no evil, speak no evil to spend that honey droppers makes our lives vulgar and meaningless.

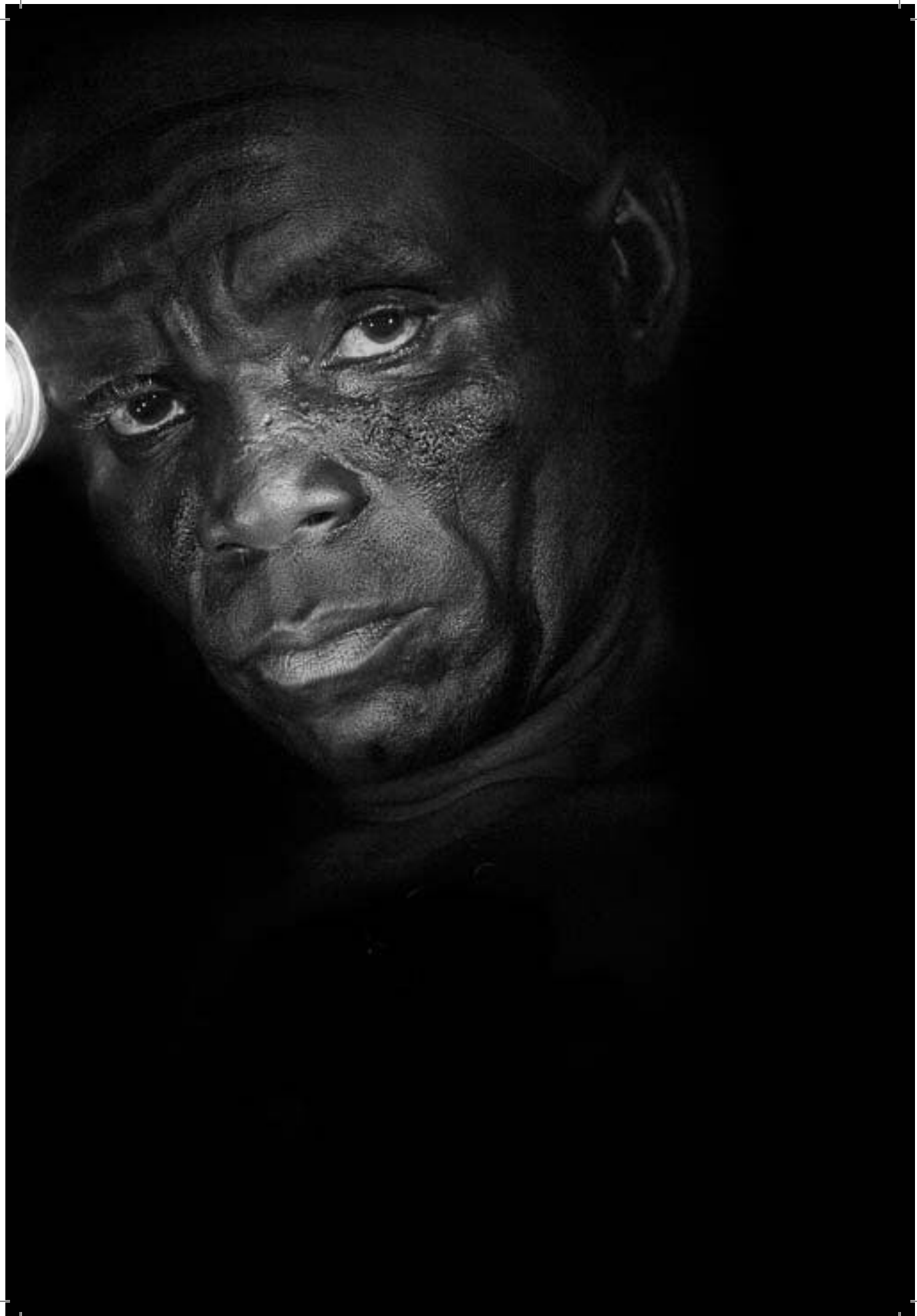
We may think that people are slowly approaching a cliff. The Human Being may

geç olmadan Tolstoy gibi yaşadığı hayatın anlamsız olduğuna karar verip hayatını anlamlı kılmak isteyebilir ve belki de hemen arkasındaki insanı sergilediği örnek, herkese faydalı davranışlarla etkileyebilir, böylece ikisi de uçuruma zıt yönde yürümek, insanları karanlık sonda uzaklaştırmak isteyebilir. O ikisi yeterli olmasa bile, başka insanları da etkileyebilir ve hareketlerine ortak edebilirler, ya da edemezler; her halükarda örnek insan olmuş olurlar.

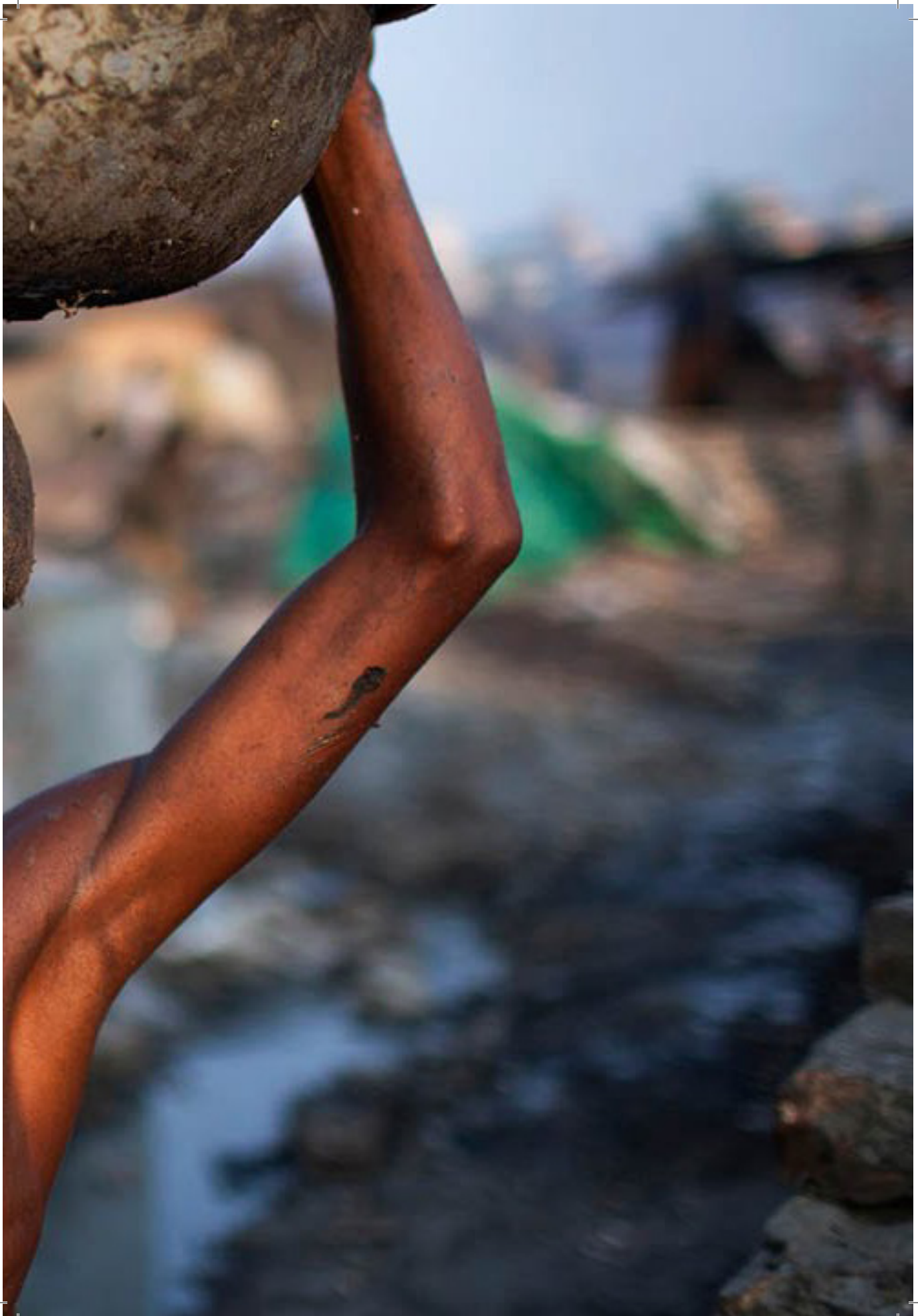
want to make life meaningful by deciding that the life he lived like Tolstoy is not meaningful without being late and perhaps the example of the person immediately behind it, can affect everyone with useful behavior so that both of them may want to walk opposite the cliff and remove people from the dark end. Even if they are not enough, they can influence other people, and they can or can not associate with their actions; become human beings in any case.



**STILL
NOT
FOUND**















• • •